TİP haberleri

SİYASÎ DERGİ
Her ayın 1'inde ve 16'sında yayımlanır.

●

Türkiye İşçi Partisi Propaganda ve Basın Bürosu adına Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Yahya KANBOLAT

●

Yayın Yönetmeni : Attilâ AŞUT

●

Adres : Mithatpaşa Cad. 63/1 Yenişehir — ANKARA

●

Dizgi ve Baskı : Balkanoğlu Matbaacılık Ltd. Şti. ANKARA

●

24 sayı için yıllığı : 15.— TL.
Dış ülkeler için : 50.— TL.

Sayı :
39 - 40
1 — 16 AĞUSTOS 1969
Yıl: 2. Fiatı: 150 Kr. Cilt: 2

Baskı Tarihi: 14 Kasım 1969

Tabana dayanan tek örgüt:

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, İşçi Partisi Genel Merkezinde toplanan muhtelif şehirlerden gelmiş işçi ve sendikacılara hitaben bir konuşma yapmıştır. Kuas bu konuşmasında önseçimlerle ilgili olarak özetle şunları söylemiştir:

«Önseçimler, Türkiye İşçi Partisi'nin öteki partilerden nekadar farklı ve tabana dayanan bir siyasî örgüt olduğunu bir kere isbat etmiştir. Öteki partilerde önseçimler hep iki dereceli olmaktadır. Yalnız Türkiye İşçi Partisi'nde bütün üyeler tek dereceli olarak kendi adaylarını seçmektedirler. Bu, gerçek demokrasinin yalnız Türkiye İşçi Partisi'nde uygulandığının açık bir delilidir. TİP, kendi tabanını teşkil eden işçiye, köylüye ve tüm emekçi halka dayanmakta ve tüm partililer milletvekili adaylarını doğrudan doğruya kendileri gönül rahatlığı içinde seçmektedirler.

Türkiye İşçi Partisi, bütün organlarında emekçilerin % 50 oranında yer almasını öngören maddesi ile öteki partilerden nasıl farklı bir parti olduğunu göstermiştir. Bu önseçimlerde de bütün üyeleri önseçimde oy kullanma hakkını elde etmiş olarak önseçimlere katılmışlardır. Emekçiler ve bütün emekçi halkımız, yani işçiler, köylüler, zanaatkârlar, küçük esnaflar, kendilerinden olan TİP adaylarına oy vererek İşçi Partisini iktidara getirdikleri vakit, bizzat kendileri Millet Meclisinde çoğunluğu teşkil edeceklerdir. O zaman sosyalizme açık Anayasamızda öngörülen bütün reformlar yapılacak, Türkiye'yi kalkındıracak ve refaha ulaştıracak köklü dönüşümlerle memleketin çehresi değişecektir. TİP iktidara geldiği gün, insanın insana kulluğu sona erecek ve Türkiye gerçekten bağımsız ve sosyalizme doğru kanun yolundan hızla ilerliyen bir ülke olacaktır. Emperyalizm, Türkiye'ye nasıl girmişse, geldiği yoldan çıkarılacak, komprador, ağa ve Amerikancı bürokratların tezgâhladığı sömürü düzeni sona erecektir. Bunu ancak emekçi halkımız sağlıyacaktır.»

SUYUN BAŞINA HALK GEÇECEK!

«Biz halka pasif bir varlık gözüyle bakmıyoruz»

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Kırşehir'den gelen köylülere hitaben, 12 Temmuz 1969 günü Parti Genel Merkezinde aşağıdaki konuşmayı yapmıştır:

«Başbakanla demokrasi anlayışı üzerinde derin ayrılıklarımız var. Başbakan demokrasiyi, halkın hakemliği şeklinde anlıyor. Seçimler de halk tercihlerini belli edecek ve 4 yıl için köşesine çekilip oturacaktır. Bizden başka bütün partiler de, demokrasiyi bu şekilde anlıyorlar. Cumhuriyet Halk Partisi liderleri, devrimlerin halk tarafından benimsendiğini, halkın devrimlere karşı olmadığını söylerken, aynı fikri savunuyorlar. Yani devrimleri halk yapmaz; devrimci bir aydın kadro sunun yaptığı işleri benimsemekle veya reddetmekle yetinir.

HALK AKTİF BİR VARLIKTIR

Türkiye İşçi Partisi olarak biz, halka, pasif bir varlık gözüyle bakmıyoruz. Halkı, yönetilen bir kalabalık şeklinde görmüyoruz. Biz halkı, faal bir varlık olarak kabul ediyoruz. Bu, son derece esaslı bir farktır. Halkı, Başbakan gibi, Ecevit gibi hakem olarak kabul ettiniz mi, halkın devlet yönetimine fiilen katılması mümkün olamaz. Bu da, halkla yöneticiler arasında aşılmaz bir uçurumun mevcudiyetini peşinen kabul etmek demektir. Gerçekten zenginler, ağalar, sermeyedarlar ve beyler takımı azınlıkta bulundukları halde, devlet yönetimini tekellerinde tutabilmek için, demokrasiyi bu şekilde anlamaya ve halkın demokrasiyi bu şekilde anlamasına gayret ederler. Halkın, halk için, halk tarafından idaresi demek olan demokrasi, asıl mânasında, halkın suyun başına gelmesini emreden bir idare şeklidir. Bundan dolayı azınlıkta bulunan zenginler takımı, halka hakemlik rolünden öte bir görev tanımaz. Zenginler takımının türlü adlarla kurdukları partiler, 4 yılda bir halkın önüne çıkacaklar ve halk bunlardan birini seçmek suretiyle, hakemlik edecektir. Ne var ki, bu partilerden hangisi kazanırsa kazansın, devlet idaresi gene beylerin, ağaların, zenginlerin tekelinde kalacaktır.

HALK ADINA DEĞİL, HALKIN KENDİSİ...

Emekçi halkımızın ıstırapları yüzyıllardır uzayıp gitmektedir. Bu dertlerin çözüme ulaşması, ancak köylülerin, işçilerin, tüm emekçilerin suyun başına geçmesi ve suyu kendi tarlalarına akıtmasiyle mümkündür. İşte, **«Millet, yöneticilerinden ileridir»** diyen Başbakan olsun, **«Halk devrimleri benimsemiştir»** diyen Ecevit olsun, sözlerinde bu kadar değer verdikleri emekçi halkın bizzat devlet yönetimini eline alması gerektiği hususunu itina ile gizlerler. Başbakana sormak lâzımdır: Millet kendilerinden ileri ise, neden koltuklarını bizzat millete, yani köylülere, işçilere, emekçilere terketmeye yanaşmamaktadırlar? Ve neden kendilerinden ileri olduklarını söyledikleri halk çocuklarının Meclise girme imkânlarını 5.000 liralık aday adaylığı parasiyle kapatmaktadırlar? Ecevit'e sormak lâzımdır: Neden devrimleri kendileri yapmak ve halka benimsetmek yolunu tutmaktadırlar da, halkın iş başına gelerek, bizzat devrimleri yapması yollarını tıkamaktadırlar? Bu soruların cevabı açıktır. Başbakan ve partisi olsun, Ecevit ve partisi olsun halkın partileri ve yöneticileri değillerdir. Onlar halka şeklî demokrasi kuralları içinde, sadece bir oy hazinesi gözüyle bakmakta ve halkı işbaşına getirmeden, zenginler çıkarına devleti yönetme yollarını aramaktadırlar.

Türkiye İşçi Partisi, emekçi halkın iktidarına hizmet eden bir parti olarak, Türkiye'mizin de, köylülerimizin, işçilerimizin, emekçilerimizin de kurtuluşunu, demokrasinin kök salıp tabana oturmasını ve tam bağımsız, sosyalizme giden bir idarenin kurulmasını, ancak ve ancak işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin bizzat kendilerinin suyun başına gelmesiyle mümkün olacağı inancındadır».

PARTİMİZ FLÂMALARI SATIŞA ÇIKTI

Teşkilâtımızın sürekli olarak istediği, Partimizin amblemini taşıyan flâmalardan yaptırılmıştır. 23x15 boyutunda olan flâmalar, teşkilâtımıza 2,— TL.'dan ödemeli olarak gönderilecektir. Flâma isteklerinizi acele Genel Merkeze bildirmenizi rica ederiz.

DEVLET PARASIYLA SEÇİM PROPAGANDASI!

BAŞBAKAN, YENİ SORUMSUZLUK ÖRNEKLERİ VERMEYE DEVAM EDİYOR

Başbakan Demirel'in son gezileriyle ilgili olarak, Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, 16 Temmuz 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Başbakan Demirel devlet bütçesinden milyonlarca lira para harcıyarak, zoraki törenler düzenlemek suretiyle, Adalet Partisinin seçim propagandasını yapmaya devam etmektedir. Başbakan Demirel, gezilerinin seçim propagandası niteliğinde olmadığını söyliyerek inkâr yoluna sapmasına rağmen, yapılan bu gezilerin ve geziler sırasındaki konuşmaların, seçim propagandası niteliğinde olduğu açıkça ortadadır. Seçimlerin yaklaştığı şu günlerde, sorumluluğunu müdrik, hukuka saygılı bir devlet adamı, devlet bütçesinden, seçim propagandası niteliğindeki gezileri yapmaz; yapmamalıdır. 4 yıllık iktidarı boyunca sorumsuzluğunu her alanda gösteren Demirel, şimdi de devlet parasiyle seçim propagandalarına çıkmak suretiyle, bu sorumsuzluklarının en büyük örneğini vermektedir.

BOŞ ÜMİTLER

Dış ödeme açığımız yılda 250 milyon lirayı bulmuşken; paramızın değeri her geçen gün biraz daha düşerken ve milyonlarca yurttaşımız işsizliğin haysiyet kırıcı baskısı altında ezilirken; kalkınmış Türkiye edebiyatı nutukları çekmek, en azından ciddiyetle bağdaşamıyan bir tutumdur. Aylarca evvel işletmeye açılmış tesisleri veya hiçbir hazırlığı olmıyan hayali projeler için temel atma merasimleriyle, Türk halkını kandıracağını sanan ve bugünkü vurgun düzenini devam ettireceği özlemiyle gerçekleri ters gösteren Sayın Demirel şunu bilmeli ki, artık Türk halkını kandırmak kolay olmıyacaktır. «Türkiye'ye yeni bir Türkiye kattığını» iddia eden Demirel, köylünün, işçinin, dar gelirli esnaf ve memurun ızdıraplarını, hergün artan hayat pahalılığı karşısındaki sıkıntılarını gözönüne getirmeden pervasızca konuşmaktadır. Demirel, «Türkiye'ye yeni bir Türkiye kattım» derken, aslında zengin ve varlıklı sınıfları daha çok zenginleştirdiğini açıklamaktadır. Çünkü milyonlarca fukara köylü, işçi, küçük esnaf ve dar gelirli yurttaş, artan hayat pahalılığı karşısında, eskiye nazaran daha büyük sıkıntılara düşmüşlerdir. Sayın Demirel, fukara emekçi halkımızı nasıl kalkındıracağını, topraksız köylüyü toprağa nasıl kavuşturacağını, işsizliğe nasıl son vereceğini söylemeden, kalkınan Türkiye edebiyatıyla fukara halka sadece boş ümitler vererek, önümüzdeki seçimleri yeniden kazanma özlemi içinde propaganda yapmaktadır.

SAFSATA EDEBİYATI

Türkiye'nin turizmle kalkınacağını ve turizmin bacasız fabrika olduğunu söyliyen Demirel, aslında ülkemizi yerli ve yabancı sermayenin sömürüsüne açık tutacak bir yolda ısrarla yürüyeceğini belirtmektedir. Böyle bir gidiş, Türkiye'yi daha büyük sıkıntılara doğru sürükliyecek ve emekçi halkımızı daha ağır hayat şartları ile karşı karşıya getirecektir. Dünyanın hiçbir yerinde, milli sanayisini kurmadan, turizmle kalkınan bir ülke yoktur. Turizm, ancak kalkınmış ve sanayileşmiş ülkelerde yardımcı bir sektör olarak etkili olabilir. Türkiye gibi geri kalmış bir ülkede turizm, bir kalkınma aracı olmaktan çok, bir sömürme aracı olmaktadır. Nitekim Adalet Partisi iktidarının bazı varlıklı kişilere milyonlarca lira turizm kredisi vererek, bu alanda sarfettiği çabalara rağmen, dış ödeme açığımızda turizmin payı yılda 10 milyon lirayı bulmaktadır. Yani turistik amaçlarla yapılan döviz harcamaları, turizm gelirlerimizden 10 milyon lira daha fazladır. Bu hazin manzara karşısında Türkiye'nin turizmle kalkınabileceğini iddia etmek, bir safsatadan öteye geçemez.

Türkiye'nin kalkınması; köylü, işçi, küçük esnaf ve dar gelirli yurttaşlarımızın, yani tüm emekçi halkımızın insanca yaşama düzeyine ulaşması; ancak Anayasamızın öngördüğü köklü dönüşümlerin yapılmasiyle mümkündür. Toprak reformu yapılmadan, Türkiye sanayileşmeden, milli gelir dağılımındaki adaletsizlik emekçi halk yararına bir düzene sokulmadan Türkiye kalkınmaz. Bütün bu köklü dönüşümler, ancak bugünkü gidişten zarar gören emekçi halkımızın bizzat iktidara gelmesi ve bugünkü bozuk düzeni temelinden değiştirmesiyle gerçekleşecektir.»

BAŞBAKAN DEMİREL, TEFECİNİN MÜLKİYET HAKKINI SAVUNUYOR?

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 20 Temmuz 1969 günü verdiği demeçte, Başbakan Demirel'in mülkiyet hakkına ilişkin konuşmasını eleştirerek şunları söylemiştir :

«Başbakan Elmalı köylülerine, «Biz mülkiyet hakkının müdafiiyiz» demiş. Başbakana sormak lâzımdır: Kimin mülkiyet hakkının müdafiidir? Elmalı'da topraksız köylü aileleri vardır. Bir de büyük toprak sahipleri vardır. Başbakan bunlardan hangisinin hakkını korumaktadır? Elmalı'daki topraksız köylülerden biri çıkıp, Başbakana: «Anayasanın 37. maddesi, seni bize toprak dağıtmaya mecbur tutar. 4 yıldır bize neden toprak vermedin?» diye sormuş mudur?

Başbakanın, Anayasada ezbere, fakat eksik bildiği tek madde, galiba mülkiyet hakkındaki 36. maddedir. Çünkü Başbakan Anayasanın bu maddesindeki mülkiyet hakkının kullanılışı ile ilgili temel hükmü, israrla bilmezlikten gelmektedir. Meclis kürsüsünden Başbakana defalarca hatırlatmışızdır ki, **Anayasamız mülkiyet hakkının kullanılışını, kamu yararına aykırı olmamak kaydına ve şartına bağlamıştır. Yani Türk Anayasasına göre mülkiyet hakkı, kayıtsız ve şartsız değildir. Mülk sahibi mülkünden yararlanırken, mutlaka toplumun da yararına iş görecektir. Mülk sahibi mülkünü kullanırken, halka da faydalı olmak mecburiyetindedir. Anayasamızın emri budur. Oysa bugünkü tatbikatta, büyük toprak sahiplerinin, patronların, büyük tüccarların çevirdikleri işler, Anayasamızın bu hükmüne açıkça aykırıdır.**

SÖMÜRÜCÜ MÜLKİYET

Biz Türkiye İşçi Partililer, topraksız veya toprağı geçimine yetmiyen köylülere toprak dağıtılmasını istiyoruz. Herkesin iş-güç sahibi olmasını istiyoruz. Ev-bark sahibi olmasını, ihtiyarlığında elegüne muhtaç olmamasını istiyoruz. Bunun için köylülerin, işçilerin, emekçilerin de mülk sahibi olmasını istiyoruz. Ve bugünkü lâçka düzende bir avuç mütegallibenin toprağına, fabrikasına, ticarethanesine dayanarak milyonlarca vatandaşımızı soymasını, sömürmesini bir hak olarak tanımıyoruz. Anayasamız da bunu bir hak olarak tanımıyor. Bunu tekrar etmekteki maksadımız, mülkiyet hakkına kimin saygılı, kimin saygısız olduğunu ortaya koymak içindir. Başbakan: «Mülkiyet hakkının müdafiiyiz» derken, Anayasaya aykırı olarak, vurguna, soyguna, sömürüye vesile olan mülkiyetin müdafaasını yapmaktadır. Başbakan, büyük toprağa sahip olup da, milyonları köle hayatına mahkûm edenlerin mülkiyet hakkını; asgarî ücret haddini tanımıyan, pervasızca işçi çalıştıran, işçi sömüren patronların mülkiyet hakkını savunuyor. Başbakan, vurguncu tüccarın mülkiyet hakkını savunuyor. Tefecinin mülkiyet hakkını savunuyor. Kısacası Başbakan, bu kapkaç düzeninde vurgunla zengin olanların, sömürücü mülkiyet hakkını savunuyor.

GÜNLERİ SAYILI

Başbakanın savunduğu bu kapkaç düzeninin, ne yapılsa günleri sayılıdır. Bu vurgun düzenini, dışardan alınan borçlarla ayakta tutmak mümkün değildir. Türkiye'yi, kendi kendini yiyen bir düzen içinde yaşatmak mümkün değildir. Nimetlerin bir avuç imtiyazlı beye peşkeş çekildiği ve külfetlerin milyonlarca köylünün, işçinin, emekçinin sırtına yükletildiği bugünkü düzeni, boş vaadlerle sürdürmek mümkün değildir. Bu lâçka düzen değiştirilecektir. Ve bu işi köylüler, işçiler, emekçiler devletin başına geçip, kendi elleriyle yapacaklardır.»

MADEN - İŞ TİP'İ DESTEKLİYOR

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Türkiye Maden-İş Sendikasının 19. Genel Kurul toplantısına, seçimlerde TİP'i destekleme yolunda aldıkları karar nedeniyle, aşağıdaki teşekkür telgrafını çekmiştir:

«Türkiye Maden-İş Sendikası
19. Genel Kurul Başkanlığına
Reks Düğün Salonu
Sıraselviler, İSTANBUL

Sinesinde onbinlerce maden işçisini barındıran devrimci sendikalarımızdan Maden-İş Sendikasının 19. Genel Kurulunun, önümüzdeki genel seçimlerde Türkiye İşçi Partisi'ni desteklemek hususunda almış bulunduğu ve basından öğrendiğimiz tarihî kararı münasebetiyle teşekkürlerimizi bildiririm. Bu tarihî karar, Anayasamızın tabana oturmasında olduğu kadar, tam bağımsız, demokratik Türkiye sosyalizminin kurulmasında ve Amerikan emperyalizmi ile işbirlikçilerinin sömürü ve tahakkümlerine son verilmesinde de Partimizce yürütülen millî mücadeleye güç katmaktadır. Bu vesileyle Kongreye tekrar başarılar diler, derin saygılarımı sunarım.

Mehmet Ali AYBAR»

DIŞ TİCARET SOYGUNU

Bakanlar Kurulu, Son Kararıyla Bir Avuç Vurguncuya Yeni İmtiyazlar Tanıdı

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 22 Temmuz 1969 günü verdiği demeçte Bakanlar Kurulunun pirinç ve demir ithali hakkındaki son kararını eleştirerek şunları söylemiştir :

«Dış ticaretin vakit geçirilmeden devletleştirilmesi gerektiği, dün Bakanlar Kurulu toplantısından sonra yapılan açıklamayla bir kere daha ortaya çıkmıştır. Verilen haberlere göre Bakanlar Kurulu, piyasadaki darlığı gözönünde bulundurarak, yeniden demir ve pirinç ithaline karar vermiştir. Fakat asıl önemli olanı, Devlet Bakanının demir ithalâtından yüzde yüz gümrük resmi indirimi yapılacağı hususundaki açıklamasıdır.

GÖRÜLMEMİŞ İMTİYAZ

Meseleyi tahkik ettik. Dışardan getirilecek demirler, Sanayi Bakanlığının tesbit edeceği ihtiyaca göre, permi verilmek suretiyle, özel firmalar tarafından ithal edilecektir. Demir piyasasında mevcut olan darlık, talebi arttırmış bulunmaktadır. Böylece belli ve belirli birkaç firmaya gümrüksüz demir ithal etmek izni verilmek suretiyle, devlet eliyle şahıs zengin etmenin yeni ve bugüne kadar belki hiç başvurulmamış bir şekliyle karşı karşıya olduğumuz anlaşılmaktadır. Zira şimdiye kadar bu gibi özel ithalât konularında yüzde yüz gümrük indirimi yapıldığı hiç vâki olmamıştır. Bakanlar Kurulunun bu kararının tatbikatı, hiç şüphe yok ki bir avuç vurguncu ve fırsatçı firmanın yeni vurgunlarına yolaçacaktır. Böylece, fukara halkımızın sırtından ve devlet kesesinden, isimleri bilinen bir kısım vurguncu ve milyonerler ve bunların el ulağı mahiyetindeki ikinci derecedeki firmalar, gene büyük kazançlar sağlıyacaklardır. Üstelik bu muamelelerde devlet, gümrük resmi olarak bir gelir kaynağından da mahrum bırakılmaktadır.

BİR AVUÇ VURGUNCU KALKINACAK

Bakanlar Kurulunun dün aldığı kararlar arasında, ayrıca yurt dışında iş kuracak müteahhitlerin de teşvik edileceği açıklanmıştır. Bu da, devlet eliyle fert zengin etmenin yeni ve başka bir örneğidir. Nihayet pirinç ithali hususundaki karar da, piyasadaki darlıktan bazı ithalâtçı firmaların yararlandırılması anlamını taşımaktadır.

Başbakan, kalkınan ve müreffeh Türkiye'den bahsederken, artık kimsenin şüphe ve tereddüdü kalmasın, yukarıdaki örneklerin ortaya koyduğu gibi, bir avuç vurguncunun kalkınıp refaha kavuşmasını kastetmektedir.

Pirinç gibi, halkımızın tüketim ihtiyacını karşılıyan bir ürünün darlığı, bizim gibi pirinç yetiştiren bir memlekette, aslında olmaması lâzım gelen birşeydir. Ziraatimizin, toprak reformuyla ve plânlı bir işletmecilikle, Türkiye'nin temel ihtiyaç maddeleri olan buğdayı ve pirinci, halkımızı doyuracak kadar yetiştirmesi gerekir. Keza demir ve çelik üreten memleketimizin, iç piyasa ihtiyaçlarını karşılıyacak bir üretim seviyesine, bir an önce ulaştırılması da zorunludur.

DEVLETLEŞTİRME ŞARTTIR

Bütün bunlar, AP iktidarının plânsız ve programsız hareket ettiğini göstermektedir. Türkiye'de gerçek bir plânın ve gerçek yıllık programların, vakit kaybedilmeden uygulanmasının zorunlu olduğu açık şekilde ortaya çıkmıştır. Keza Bakanlar Kurulunun bu son kararı ve bunun piyasada halk zararına açacağı olumsuz gelişmeler de, dış ticaretin, bankacılığın ve sigortacılığın mutlaka devletleştirilmesi gerektiğini göstermektedir. Ama ne var ki, bu işler Türkiye'nin kapkaç kapitalist düzenden kurtulması ve kapitalist olmıyan bir kalkınma yolunu tutmasiyle başarılabilir. Kapkaç kapitalist düzeni, plân ve program kabul etmez. Bugünkü lâçka düzende plân da lâçkadır; programda lâçkadır. Çağımızın ekonomi ilmi hele bizim gibi gerikalmış ülkeler için, sosyalizmden başka kalkınma yolu olmadığını ispat etmiştir. İlmin bu husustaki kesin hükümleri karşısında, Başbakanın özel teşebbüs yoluyla kalkınma edebiyatı, tıbbın karşısına dikilen üfürükçülerin tedavi metodlarından daha başka bir anlam taşımamaktadır.

Evet, Türkiye kapitalist olmıyan bir kalkınma yolundan hızla sosyalizme geçmek zorundadır. Ve bu işi ancak ve ancak köylüler, işçiler ve emekçiler suyun başına geçmek suretiyle başarabilirler; başaracaklardır. Önümüzdeki seçimler bu yolda atılacak adımların ilki olmalıdır; olacaktır.»

" AMERİKA'NIN KANIMIZI EMEN VANTUZLARINDAN KURTULMALIYIZ "

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 23 Temmuz 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Apollo-11'in başarısı, bizim gibi gerikalmış milletleri rehavet uykusundan uyandırmamak ve bu başarıda sanki bizim de payımız varmış gibi bir batıl inancı perçinleştirmek için bir vesile olmamalıdır. Ve gene bu başarı, Türkiye'de yeniden bir Amerikan hayranlığına yol açmamalıdır. Biz, kendi durumumuzu geyet iyi bilmek zorundayız. 20. yüzyıl, kendi durumlarını şu veya bu nedenle kendi kendilerinden gizlemeye kalkışan milletler için amansız bir çağdır. 20. yüzyıl, gerikalmakta ısrar eden milletleri affetmiyen bir ekonomi, bilim ve teknik çeğıdır. Türkiye bilimi, tekniği, ekonomisiyle, 20. yüzyıldan çok uzaklarda ve ancak taklitçi bir düzeyde bulunan bir toplumdur. Gerikalmış milletler için yaşama imkânı, ancak çağın bilimine, tekniğine biran önce ulaşmakla mümkündür. Bundan dolayı da çağımız, gerikalmış milletlerin hızla uyanıp, ileri milletlere yetişmek için siyasî, askerî, iktisadi ve teknolojik alanlarda çetin bir müdacele verdikleri yeni bir çağdır. Türkiye'miz, bu çağa ilk millî kurtuluş savaşımızla girmek için yaptığı hamlenin aradan 50 yıl geçtiği halde, neden ve nasıl başarısız kaldığı hususunda demagojileri bir yana bırakarak, gerçekçi bir hükme varmalıdır.

AYNI YERDEYİZ

Başbakan, mutad demagojileriyle temelini attığı ve dumanı tütmemesi kuvvetle muhtemel olan fabrikalara bakarak, kendilerinden oy beklediği vatandaşlara: «Bakınız nereden kalktık, nereye geldik» diyedursun; dünya ölçüsünde biz hiçbir yerden kalkıp, henüz hiçbir yere gelmiş değiliz. Aslında Türkiye yeniden kolları sıvayıp işe koyulmak zorundadır. Ne var ki, hâlâ, çıkmaz olduğu tarihimizle sabit olmuş özel teşebbüs yolunda, suyun başını tutmuş bir avuç çıkarcının hasis menfaatleri yüzünden ayak direyip durmaktayız.

İleri milletler kervanına katılabilmek için, herşeyden önce bugünkü kapkaç kapitalizminin lâçka düzeninden vakit kaybetmeden kurtulmak zorundayız. Önce bunu idrak etmek lâzımdır. Özel teşebbüs ve yalancı bir hürriyet edebiyatıyla kalkınma afyonundan, halkımız kendisini biran önce kurtarmalıdır. Halkımız devletin dizginlerini ele alarak, hem Türkiye'yi borca batık, iflâsın eşiğinde, bağımlı, geri bir ülke olmaktan kurtarmalı; hem de çilekeş emekçileri gerçekten hürriyete, refaha ve imkâna kavuşturmalıdır. Bu yeni bir düzenin kurulması demektir. Bu yeni düzen, emeğin hâkim olduğu ve bilimin, tekniğin, kültürün, eğitimin ve sağlık müesseseleriyle, mahkemelerin emekçi halkın hizmetine girdiği, sosyalizme giden yoldur. Türkiye İşçi Partisi halkımıza, işte bu düzeni getirecektir.

VANTUZLARDAN KURTULMALIYIZ

Bunun için yapılacak ilk iş, ağaları, sermayedarları ve bürokratları iktidardan uzaklaştırarak, Amerika'nın yurdumuzdaki nüfuz ve etkisine son vermektir. Bugün Amerika, bizi ileri bir toplum haline getirecek olan bütün yolları tıkamış bulunuyor.

Kendimizi bilmek zorundayız. Nerede olduğumuzu bilmek zorundayız. Emperyalizmin boyunduruğu altında yaşıyan, gerikalmış bir halk olduğumuzu bilmek zorundayız. Ve kurtuluş için, önce bu ahtapotun, yani emperyalizmin, yani yabancı sermayenin, yani yabancı nüfuzunun, yani bunların içimizdeki ortak ve yardakçılarının, yani kısacası Amerika'nın kanımızı emen vantuzlarından sıyrılmak lâzım geldiğini bilmek zorundayız.»

Kuas'ın Yoksulluk Mitingine Telgrafı

Siirt'te düzenlenen «Yoksulluk ve Zulmü Protesto Mitingi»ne, Genel Sekreter Rıza Kuas 9 Ağustos 1969 günü aşağıdaki telgrafı göndermiştir:

«YOKSULLUK VE ZULMÜ PROTESTO MİTİNGİ TERTİP KOMİTESİ SİİRT

Açlığın, yoksulluğun ve her türlü insanlık dışı baskının hüküm sürdüğü Doğu illerimizde, uyanan emekçi kardeşlerimizin Anayasal haklarını bizzat kullanma yolundaki bilinçli mücadelelerini sevinçle karşılıyoruz. Doğu'lu emekçilerin çilesi, ancak emekçilerin ağırlığını taşıyan tam bağımsız, demokratik, sosyalist düzende son bulacaktır.

Türkiye İşçi Partisi olarak, öteden beri ısrarla savunduğumuz Anayasanın 28. Maddesinin Siirt'li emekçi kardeşlerimiz tarafından kullanılmış olmasını görmekten mutluluk duymaktayız.

Mitinginizin, emekçilerin gür sesini bir kez daha kamu oyuna duyurmada etkili bir vasıta olacağına inanmaktayız.

Açlığın, baskının, bu soygun düzeninin son bulması yakındır. Emekçi halkımızın mutlu günlere kavuşacağı inancı ile, sizlere saygı ve sevgilerimi sunarım.

RIZA KUAS
T.İ.P. GENEL SEKRETERİ»

Boğaz Köprüsü, Fukara Halkımıza Ne Sağlıyacak?

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 30 Temmuz 1969 günü verdiği demeçte, Başbakanın özel teşebbüs ile ilgili konuşmasını, aşağıdaki şekilde cevaplamıştır :

«Başbakanlık koltuğunda oturmasa, Demirel'in sözlerini ciddiye alıp kendisine cevap vermek gereksiz olur. Son konuşmalarında devamlı olarak Başbakan kendilerinin iş yaptığını, muhalefetin ise lâf ebeliğinden başka bir iş görmediklerini ileri sürüp duruyor.

Dünyanın hiçbir yerinde, hükümetin yapacağı işleri yapmasını muhalefetten istemek, kimsenin aklından geçmemiştir. Çünkü muhalefet, iktidar koltuğunda değildir ki devlet işlerini yürütmekten veya yürütmemekten sorumlu tutulsun. Muhalefetin vazifesi, 1965 seçimlerindeki vaatleriyle 4 yıllık icraatı karşılaştırarak, A.P. iktidarından yapılmayan işlerin hesabını sormaktır. A.P. 4 yıllık iktidarında halk yararına hiçbir iş görmemiştir. Başbakanın başarı olarak sayıp döktüğü işler, sadece bir avuç büyük sermayedarın menfaatini kollayan teşebbüslerden ibarettir. Bu işler halkın parasıyla ve dışardan sağlanan borçlarla meydana getirilmiştir. Başbakan halk oyundan bu gerçeği saklamak gayreti içindedir. Nitekim dünkü konuşmasında Başbakan; «Türk özel teşebbüsü bir zümre değildir. Serbest iş herkese açıktır. Biz özel teşebbüsün müdafiiyiz» demek suretiyle, yukarıda belirttiğimiz gerçekleri halktan gizlemeye çalışmaktadır. Oysa serbest teşebbüsün herkese açık olmadığı ortadadır. Keza serbest teşebbüs sahiplerinin, yani fabrikatörlerin, büyük sermaye ile dönen her türlü işletmeciliğin mahdut ellerde bulunduğu, inkâr kabul etmez bir gerçektir. Serbest teşebbüs kurmak, ancak sermaye sahibi olmakla, veya devletin yardımıyla milyonluk kredilere sahip olabilmek şartına bağlıdır. Bu imkânlara sahip olmıyan 33,5 milyon vatandaşımız için serbest teşebbüs, kapalı bir sahadır. Ama Başbakan bunları görmemezlikten, bilmemezlikten gelerek iş sahasının herkese açık olduğunu iddia eder.

İKTİSAT İLMİ YALANLIYOR

Beri yandan , Başbakanın bu iddiaları iktisat ilminin doğrularına da aykırıdır. Çünkü, serbest teşebbüs sahipleri, karşılarında emek gücünden başka hiçbir şeyi olmıyan büyük kitlelerin varlığı ile iş çevirebileceklerine göre, serbest teşebbüsle bütün memleket halkının kalkınıp refaha kavuşacağı yolundaki iddialar, birer savsata olmaktan öteye geçemez. Türkiye'de toprak ağalarının, ithalâtçı-ihracatçıların, montajcı sanayicilerin imtiyazlı bir sınıf teşkil ettikleri ortadayken, Başbakanın: «Özel teşebbüs herkese açıktır ve bir zümre teşkil etmez» şeklindeki sözleri ciddiye alınamaz.

BOĞAZ KÖPRÜSÜ İSRAFTIR

Başbakanın İstanbul köprüsü hakkındaki sözleri de, bu savsata ve mugalatalar zincirine yeni bir halka eklemiştir. İstanbul'a kurulan köprü, memleket ekonomisine yararlı bir âbide niteliğindeymiş ve bu köprüden yalnız İstanbul halkı değil, bütün memleket halkı yararlanacakmış... Türkiye'de binlerce, onbinlerce köyün köprüsü onarıma muhtaçtır. Bu bir vâkıadır. Bu köylerin, özellikle kış mevsimlerin de, şehirlerle, kasabalarla ya irtibatları kesilmekte, veya köylüler irtibat sağlamak için son derece zor ve aşılması hemen hemen imkânsız müşkülâtla karşılaşmaktadırlar. Başbakandan soruyoruz: İstanbul'da kurulacak olan milyonluk köprü, fukara halkımıza ne gibi istifadeler sağlıyacaktır? Millî ekonominin gelişmesinde müsbet hangi rolü oynıyacaktır? Başbakan bu sorularımıza rakamlarla cevap vermelidir. Türkiye gibi gerikalmış ve bin bir ihtiyacı bulunan bir memlekette, boğaz köprüsü bir israftır. Bu işe harcanacak milyarlarla, köylüler, işçiler, emekçiler yararına pek çok iş görülebilir. Ama ne var ki özel teşebbüsün müdafii olan Demirel Hükûmeti, büyük kitlelerin yararına işler yerine İstanbul köprüsü gibi, küçük bir zümrenin menfaatlerini kollayan işler yapar. Boğaz köprüsü, ihalesinden inşasına kadar özel teşebbüs sahiplerinin yeni vurgunlar vuracağı geniş bir istismar alanı olacaktır.

EMEĞİN HÂKİM OLDUĞU BİR DÜZEN

Türkiye gibi emperyalizmin boyunduruğunda gerikalmış bir toplumun özel teşebbüsle kalkınması mümkün değildir. Ekonomi ilmi bunu böyle ifade eder. Şu halde Başbakanla esasta ayrılmaktayız. Özel teşebbüsün hâkim olduğu ekonomi düzenine son verilmedikçe, halk yararına işler yapılması ve Türkiye'nin kalkınıp ilerlemesi, bir serap olarak kalacaktır.

Türkiye'nin kalkınıp ilerlemesi için, bugünkü özel teşebbüs esasına dayanan kapkaç düzeni yerine, emeğin hâkim olacağı bir düzenin kurulmasından başka çare yoktur. Bunu da ancak köylüler, işçiler, emekçilerin iktidarı gerçekleştirecektir.»

Demokrasinin ulaşacağı son aşama SOSYALİZM'dir

«Vatandaşı oy vermemeye teşvik edenler, bozuk düzenin devamını istiyenlerdir!»

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 1 Ağustos 1969 günü toplanan Merkez Yürütme Kurulunda, aşağıdaki konuşmayı yapmıştır :

«Bazı kimselerin köyleri dolaşarak, vatandaşları oy kullanmamaya teşvik ettiklerini öğrenmiş bulunuyoruz. Bu kimselerin, hiçbir Partinin itimada lâyık olmadığını, bu itibarla hiçbirine oy verilmemesi gerektiğini söyledikleri, teşkilâtımız tarafından bize duyurulmuştur. Bu şahısların kimler hesabına çalıştığının bilinmesi gereklidir. Vatandaşlarımız bu kimselerin iğvalarına kapılıp, sandık başına gitmiyecek olurlarsa; bundan, bugün suyun başında bulunan sömürücü çevrelerin yararlanacağı apaçıktır. Bu telkinlere kapılacak vatandaşlar bulunabileceğini bir an için farzetsek, bunlar olsa olsa Adalet Partisi'nden ve Cumhuriyet Halk Partisi'nden soğumuş olan ve Türkiye İşçi Partisine gönül vermiş, umut bağlamış vatandaşlarımız arasından çıkacaktır. Demek ki, bu telkinler, son tahlilde Türkiye İşçi Partisi'ne oy verilmesini önlemek amacını gütmektedir. Türkiye İşçi Partisi'ne oy verilmemesi halinde ise, Amerikan emperyalizminin ve onun yerli ortakları durumunda olan ağa, sermayedar ve bey takımının işine yarıyan bir sonuç doğacaktır.

Kendilerini ilerici, sosyalist olarak tanıtan bu kimseler, aslında halkın seçim yoluyla iktidara gelmesine ve bugünkü kapkaç düzenini, halkın kendi elleriyle değiştirmesine karşı olan kimselerdir.

Oysa halkımız, seçme ve seçilme hakkını, uzun bir tarihi gelişme sonucunda elde etmiş bulunmaktadır. Ve bu böyle olduğu için de, köylülerimiz, işçilerimiz, emekçilerimiz sandık başına gitmeyi, vazgeçilmez bir hak olarak görmektedirler. Türkiye'de geniş halk kitleleri seçim sistemine, başka memleketlerdekinden çok daha inatla sarılmış bulunmaktadırlar. Bundan dolayı da, seçimlere katılmama propagandası yapanların, köylülerimiz, işçilerimiz, emekçilerimiz tarafından itibar görmiyeceklerinden emin bulunmaktayız.

DEMOKRATİK YOL

Türkiye'de düzen değişikliği, demokratik yoldan olacaktır. Bugünkü ortam öyle bir düzeyde gelişmiştir ki, köylü vatandaşlarımız, işçi vatandaşlarımız suyun başına bizzat kendilerinin gelerek, düzeni değiştirmekten başka çıkar yol olmadığına, gittikçe daha geniş ölçüde inanmaktadırlar. Emekçiler kendi temsilcilerini Meclise çoğunlukla soktukları gün, kuracakları düzen, tıpkı nehirlerin denize akışı gibi ister istemez hızla sosyalizme giden bir yeni düzen olacaktır. Ama köylülere, işçilere sandık başına gitmemelerini öğütliyenler, aslında böyle bir gelişmeden ürkmektedirler. Bunlar Türkiye'de, demokrasiye paydos denilmesini arzu etmektedirler. Ve demokrasiye paydos diyecek olanların halk dışında ve halka rağmen bir ilerici düzen kurabileceklerine, bu düzenin de sosyalist bir düzen olabileceğine inanmaktadırlar. Biz bu hayalperestlerin düşüncelerine kesinlikle karşıyız. Kestirme bir yol takip ederek, tepeden inme metodlarla Türkiye'de soyalizmin kurulmasına imkân yoktur. Türkiye'de sosyalizm, geniş halk kitlelerinin bilinçlenmesi ve seçim yoluyla iktidara gelmeleri sonucunda kurulacaktır. Uzun gibi görünen bu yol, aslında en kısa olan ve en geçerli olan yoldur. Çünkü halk kitleleri bilinçlenmedikçe, yani halkta kendi yönetimini kurma hususunda bir inanç birikimi olmadıkça, sosyalizmi kurma teşebbüsleri, zorlamaları gerektirmekte ve bunun neticesinde de halkı, sosyalist reformlara karşı dikmektedir.

CEVAPSIZ KALACAK SORULAR

Köy köy dolaşıp, köylülerden seçimlere katılmamalarını istiyenlere, köylü vatandaşlarımız elbet şu soruyu sormaktadırlar: **«Biz köylüler, işçiler seçimlere katılmadığımız takdirde, nasıl olsa bir hükûmet kurulacağına ve bu hükûmeti kurmak için oy verenler bugünkü hâkim çevrelerin adamları olacağına göre, demek ki bugünkü bozuk düzen devam edecektir. Siz ki sandık başına gidilmemesini öğütlüyorsunuz. Şu halde, biz işçilerin, köylülerin iktidara geçmesi ve hükûmet kurması nasıl mümkün olacaktır, söyler misiniz?»** Bu sorunun cevapsız kalacağını biliyoruz. Zira bunlar halkın iktidarına karşı olduklarını açıklıyamazlar. Biz Türkiye İşçi Partililer, köy-köy dolaşıp, köylülere ve kentlerde işçilere, oylarını kendi kendilerine, yani kendilerinin olan Türkiye İşçi Partisi'ne vererek, Büyük Meclise çoğunlukla girmelerini öğütlüyoruz. Çünkü biliyoruz ki bağımsız ve demokratik bir sosyalist düzenin kurulması, ancak emek

→

çi kitlelerin bizzat iktidara gelmesiyle sağlanabilir. Şu halde oy kullanılmaması yolunda propaganda yapanlar, bambaşka bir idare şekli düşünmektedirler. Bu düşünceye göre kurulması istenen idare şekli, geniş kitlelere dayanmıyan ve köylülerin, işçilerin yaratıcı gücüne inanmıyan, bundan dolayı da, tepeden inmeci, zorlu metodlarla halka bir takım reformları dayatan bir idare şekli olacaktır. Bu idare şeklinin sosyalizmle hiçbir ilgisi yoktur. Türkiye'de böyle bir hareketin, geniş halk kitleleri tarafından benimsenmesine imkân yoktur. Bizim sosyalizmimiz, halkımızın her yönüyle benimsiyeceği ve bizzat kuracağı ve yaşatacağı bir düzenin adıdır. Bu düzende, kitlelerin hayali bir sistem uğruna ezilmesine engel olacak demokratik müesseseler, hükûmetin keyfi hareketlerini önliyecektir. Özellikle idarecilerin seçimle işbaşına gelip, seçimle işbaşından uzaklaştırılması sistemi en mükemmel hale getirilerek muhafaza edilecektir. Ayrıca, Türkiye tam bağımsız bir ülke haline gelecektir.

SON AŞAMA
SOSYALİZMDİR

Demokrasinin tarihî gelişme içinde ulaşacağı son aşama, sosyalizmdir. Bu sosyalizm, zorbalığı reddeden ve emekçi sınıfları ve giderek bütün insanlığı hürriyete, refaha ve adalete kavuşturacak olan, tam bağımsız bir ekonomik, sosyal ve politik düzendir. Bundan dolayı Türkiye İşçi Partisi, memleketin tarihî şartlarını çok iyi bilmenin inancıyla, sosyalizmi demokratik yoldan ve emekçilerin oylarıyla kurma azmindedir. Geniş kitleler önümüzdeki seçimlere, simdiye kadar eşine ratlanmamış olan bir bilinç muhtevasiyle katılacaktır. Ve bu bilinç muhtevası, her geçen gün hızla yoğunlaşacak, ister istemez emekçi kitleleri suyun başına getirecektir. Seçime karşı çıkanlar, aslında bu gelişmeyi durdurarak; iktidara, halka inanmıyan, hayalperest bir aydınlar kadrosu getirmek hedefi güden kimselerdir. Ne var ki, bin yıllık tecrübesiyle köylülerimiz bu gibilerin iğvalarına kapılmıyacak ve seçim sandıklarının başına daha büyük bir inanç ve şevkle koşacaklardır.»

DEMİR - DÖKÜM'DE ANAYASA ÇİĞNENDİ

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, İstanbul'daki Türk Demir-Döküm fabrikasında meydana gelen olaylarla ilgili olarak 6 Ağustos 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«İşçilerin Anayasamızdaki toplu sözleşme haklarını, sendikalaşma hürriyetlerini istemiyenler, işçi haklarının Anayasa teminatına alındığı tarihten sonra da, bu hakların kullanılmasına karşı çıkmaktadırlar.

İşverenler ve onları destekliyen iktidar, haklarını arayan işçilere karşı pervasızca cebir ve şiddet kullanmaktadırlar.

İstanbul'da kurulu Türk Demir-Döküm fabrikasında da durum böyle olmuştur. Adı geçen fabrikada çalışan işçilerin patronlar tarafından kendi adamlarına kurdurulan ve desteklenen sarı sendikadan istifa ederek, istedikleri sendikaya kaydolmalarına tahammül edemiyen işverenler, işyerinde işçilere şiddetli baskılara başlamışlar; işçiler sarı sendikada kalmaya zorlanmışlardır. İşçiler bu durumu protesto etmek üzere, fabrikada fiilî durum yaratmışlardır. Bunun çözümü, işçinin gerçek iradesini tesbit edebilmek için, işyerinde referandum yapılmasıdır. Ancak, işçilerin bu istekleri gözetilmiyerek, üzerlerine toplum polisi saldırtılmıştır.

Bütün bu ve bundan önce cereyan etmiş olan benzeri olaylar, iktidarın ve onların koruduğu patronların, Anayasayı ruhuna ve sözüne sadakatle tatbik etmemesinin sonucudur. Anayasa işçilere, diledikleri sendikayı serbestçe seçme hakkını tanımıştır. Oysa işverenler kendi adamlarına sarı sendikalar kurdurmak suretiyle, bu hakkı önlemekte, toplu sözleşmeleri bu sarı sendikalarla yapmaktadırlar. İşçinin haklı direnişi bundan dolayıdır. Keza Anayasanın mülkiyet hakkındaki 36. Maddesini de, gerek iktidar, gerekse işverenler anlamak istememektedir. Anayasanın 36. Maddesi, mülkiyet hakkının toplum yararına kullanılacağını emretmektedir. Oysa, toplum polisini ve orduyu, fabrikayı boşaltmak amacı ile işçilerin üzerine sevkeden iktidar, bunu patronun sömürücü mülkiyetini korumak için yapmaktadır. Zira işveren, sarı sendika ile mukavele yapmak suretiyle, fabrika üzerindeki mülkiyetini toplumun zararına kullanmaktadır. Polisi ve silâhlı kuvvetleri işçilerin üzerine sevkeden iktidar, böylece mülkiyet hakkını suistimal eden kimseleri korur duruma düşmekte, yani Anayasayı çiğnemektedir.»

Seçim Güvenliği Kalmadı :

T.İ.P. GELİŞİRKEN BASKILAR ARTIYOR!

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, seçim güvenliği ile ilgili olarak, 5 Ağustos 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Yeni İçişleri Bakanı Sayın Dr. Üner'in, seçimlerde herhangi bir baskıya, yolsuzluğa, asayişisizliğe katiyen müsaade ve müsamaha edilmiyeceği yolundaki demecinin, seçim öncelerinde verilegelen demeçlere benzememesini temenni ederiz. Yalnız ne var ki, selefi Sükan'ın 4 yıldır hazırladığı partizan emniyet teşkilâtı yerli yerinde durmaktadır ve bu tazyik ve baskı makinesinin idarecileri, seçim dönemlerinde işbaşına gelen Bakanların geçici olduğunu bildiklerinden, bu gibi demeçlerle kendilerini bağlı hissetmemektedirler. 1965 seçimlerinde buna benzer teminatlara rağmen, ne gibi yolsuzluklar olduğu ve polisin nasıl partizanca davrandığı herkesin hatırındadır.

Biz Türkiye İşçi Partisi olarak, seçim güvensizliğinden ve idare adamlarının, yani Vali, Kaymakam, Emniyet Müdürü gibi seçim güvenliğini sağlamakla doğrudan doğruya sorumlu olanlardan pek çoğunun kanunî görevlerini ihmal ettiklerinden, hattâ tertipleri teşvik veya himaye ettiklerinden, öteden beri şikâyetçi olmuşuzdur.

YENİ TERTİPLER

1969 seçimlerinin tam bir güvenlik içinde geçeceğinden ciddî endişelerimiz vardır. Şimdiden mahallî teşkilâtlarımız üzerinde türlü yollardan ve türlü tertiplere girişilerek baskı yapılmaktadır. Bu baskılar, halkın bize teveccühünün çoğalmasiyle mütenasip olarak artmaktadır. Son bazı baskı olaylarına birkaç örnek vermek isterim. Isparta'nın Şarkîkaraağaç ilçesinde yeni kurduğumuz ilçe Yönetim Kurulu üyeleri üzerinde baskı yapılmak, tehditler savrulmak suretiyle bunlardan bir kısmının 3-5 gün içinde istifası sağlanmıştır. Keza Gümüşhane'de de, başka yollardan daha ağır baskılar yapılmıştır. Yeni kurulan Gümüşhane Merkez ilçesinde TİP Milletvekili aday adayı tevkif edilmiş ve bu şekilde gözdağı verilerek İlçe Yönetim Kurulu üyelerimiz üzerindeki baskılar son haddini bulmuştur. Gene, bunun gibi Kütahya'da da baskılara ve hilelere başvurulmak suretiyle, Türkiye İşçi Partisi'nin seçim dışı bırakılması için adalet cihazı yanıltılmak istenmiştir. Erzurum ve Erzincanda teşkilâtımızın genişlemesini önlemek amacıyla yapılan saldırıları da, hatırlatmak isteriz.

TERÖR HAVASI

AP teşkilâtına mensup zorbalar, halkın uyanışını önlemek için, şu günlerde Türkiye İşçi Partililere karşı bir terör havası estirmek ve böylece halka gözdağı vermek çabası içindedirler.

Misalleri uzatmakta fayda görmüyoruz. Seçim döneminde vazife görecek olan Sayın İçişleri Bakanından, kendi teşkilâtı üzerinde tesirli olmasını istemek hakkımızdır. Teşkilâta genelgeler göndermek ve gazetelere demeçler vermek, maksadı temin etmekten çok uzak şeylerdir. Sayın Dr. Ragıp Üner'in, verdiği emirleri tâkip etmesi ve bunların savsaklanması halinde, sorumlulara karşı en amansız şekilde kanunu uygulamasını isteriz. 4 yıldan beri Adalet Partisi iktidarı, Türkiye'de demokrasinin temel müessesesi olan seçim mekanizmasını ifsâd etmek için elinden gelen herşeyi yapmıştır. Emrindeki teşkilâtın, AP'ye bağlı ve her türlü kanunsuzluğu gözünü kırpmadan yapacak durumda bir teşkilât olduğunu, İçişleri Bakanının iyice bilerek, buna göre davranmasını ve her olayı mahallinde bizzat incelemesini, gözleriyle görmesini talep ederiz. Olaylar karşısında aldığı tedbirleri, der hal kamuoyuna açıklamasını da isteriz. Bu seçim döneminde İçişleri Bakanlığı görevi, Ankara'dan sadece demeçler vererek ve genelgeler gönderilerek yürütülemez.»

PROGRAMIN YENİ BASKISI

Partimiz programı tamamen tükendiğinden, yeniden bastırılmıştır. İl ve ilçe örgütlerimizin, üye ve sempatizanlarımızın daima elaltında bulundurmaları gereken bu temel kitap çalışmalarımızda, sorunlarımızı anlayıp değerlendirmede başvurulacak biricik eserdir. Tüzüğümüzün hükümlerine göre, İl ve İlçe örgütlerimizin eğitim çalışmaları da program açıklaması şeklinde yapıldığından; bütün üyelerimizin en az birer programa sahip olmaları gerekir. Programımızın yayılması ve tanıtılması, hepimizin başta gelen görevlerindendir.

Partili ve sempatizan arkadaşlarımız Programımızı 5, TL. karşılığında Genel Merkezden sağlıyabilirler.

İl ve İlçe örgütlerimiz, 10 taneden fazla Program talep ettikleri takdirde, kendilerine örgüt adına tanesi 4,—TL. dan olmak üzere ödemeli olarak gönderilir. Böylece her program satışından örgüte 1, TL. kalması mümkün olur.

KÖYLÜLERİMİZ TESADÜFEN YAŞIYOR!

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, köylerdeki sağlık hizmetlerinin yetersizliği ve bunların çözüm şekli ile ilgili olarak, 16 Ağustos 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Köylülerimiz, işçilerimiz, fukara halkımız yalnız iktisaden sömürülmüyor. Bunların sağlığı da bir sömürü konusu yapılıyor. Özellikle köylülerimizin doktorsuzluk, ilâçsızlık, hastahanesizlik yüzünden çektikleri ızdıraplar, dertler pek büyüktür. Bu yüzden her yıl ne kadar can kaybına uğradığımızı, maalesef rakamlarla tesbit etmek mümkün değildir ama, köylü hastaların doktor bulabilmek için, hastahaneye yatabilmek için ne gibi aşılmaz engellerle karşı karşıya bulunduklarını pek iyi bildiğimizden, can kaybının çok olduğuna inanmaktayız.

TESADÜFEN YAŞIYORLAR

Köylülerimiz, diyebiliriz ki tesadüfen yaşamaktadırlar. Gerek çocuk ölümü nisbeti, gerek kan kaybı, bakımsızlık, bulaşıcı hastalıktan ölenlerin nisbeti, gerekse genellikle ölüm nisbeti şehirlere ve hele şehirlerdeki zengin sınıfların mensuplarına kıyasla son derece yüksektir. İnsan hayatıyla bu şekilde oynanmasına ve bunu önleyici müessir tedbir alınmamasına kayıtsız kalınamaz. Bütçelerimizde sağlık işleri için ayrılan paralar kafi değildir. Başka işlerden kısarak, emekçi vatandaslarımızın sağlığını koruyucu tedbirler alınması için, bütçeye geniş ölçüde tahsisat konması zaruridir.

Ama ne var ki, köylü vatandaşlarımız sadece seçimden seçime hatırlanmakta, tutulmıyan vaadlerle oyları alındıktan sonra, kara bahtları ile başbaşa bırakılmaktadır. Doktorluk, bir kazanç konusu olmaktan çıkarılmalıdır. Çoğu doktorlar vazifelerinin nerede, hangi şartlarda olursa olsun, hastanın yardımına koşmak olduğunu unutmuşlar; doktorluğu para, hem de çok para kazanma mesleği haline getirmişlerdir. Üniversiteden doktor çıkan gençlere, belli bir zaman köylerde mecburi hizmet yaptırılmalıdır. Nasıl öğretmenler köylerde çalışıyorsa, doktorlar da çalışmalıdır. İlk alınacak tedbir budur. Köy, böylece doktora kavuşmuş olacaktır.

DÜZEN DEĞİŞMEDİKÇE...

Sağlık konusundaki bu vahim yara, bugünkü vurgun ve soygun düzeninin neticesidir. Memlekette düzenin temeli para, daha çok para kazanmak olunca, insanların sağlığı ile oynanması ve köylü vatandaşlarımızın kara bahtlarıyla başbaşa bırakılması kaçınılmaz olmaktadır. Duruma hangi yönden bakılırsa bakılsın, bugünkü paraya dayanan vurgun düzeninin temelden değiştirilmesi ve köylüler, işçiler, emekçiler yararına işleyen adil bir düzen kurulmasının zorunluluğu ortaya çıkmaktadır. Böyle bir değişiklik, ancak, iktidara bu düzenden şikâyetçi olan köylülerin, işçilerin, emekçilerin gelmesi ve düzeni para esasına değil, emek esasına göre yeniden kurmasiyle mümkün olacaktır.»

« TİP'İN KÖTÜ KOPYASI »

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 27 Ağustos 1969 günü basına verdiği demeçte, **«CHP bildirgesi, TİP Programının kötü bir kopyasıdır»** demiş ve şunları eklemiştir:

«Türkiye İşçi Partisi'nin 1963 yılında kabul edilen 166 sahifelik programı, CHP bildirgesi halinde karşımıza çıkarılmış bulunuyor. Gerçekten biz bu memleketin temel davası olarak ne söylemişsek ve bu davalara ne gibi çözümler getirmişsek, bunlar Ortanın Solu adını aldığından beri, CHP politikacıları tarafından tekrarlanmaktadır. Tarihin tecellisine bakın ki, bütün ömrü boyunca sol fikirlere karşı çıkmış olan Sayın İnönü, bugün, bizim savunduğumuz görüşlerin dümen suyunda görünmek zorunda kalmıştır.

Türkiye İşçi Partisinin pervasızca taklit edilmek istenmesi sebepsiz değildir. Biz memleket dertlerini ve bu dertlerin devasını ilmin ışığında tesbit ettiğimiz için, 8 parti içinde tek doğru yolu gösteren siyasi teşekkülüz. Bundan dolayıdır ki, başta CHP olmak üzere, derece derece hemen bütün partiler, bizim kötü bir kopyamız olarak, siyaset meydanında boygöstermektedirler. Hatta günlük politika konuşmalarımızdaki deyimleri ve sözleri bile taklit etmektedirler.

Ancak, bizim iki ana prensibimizi taklit edemiyorlar: Köylüleri, işçileri, emekçileri listelerine alıp, Mecliste çoğunluğu emekçilerin teşkil etmesine yanaşmıyorlar. Bir de, Türkiye'nin tam bağımsız olması için NATO'ya, ikili anlaşmalara, ortak pazar'a «Hayır» diyemiyorlar. Oysa, yabancı sermaye ve emperyalizmle içli-dışlı kaldığımız sürece, hem millî bağımsızlığımız ve güvenliğimiz tehlikede kalacaktır, hem de bugünkü sömürü düzenini değiştirecek reformlar yapılamıyacaktır.

Köylüler, işçiler, emekçiler! Türkiye İşçi Partisinin TAKLİTLERİNDEN SAKININIZ.»

Millî Gelir Dağılımında Korkunç Adaletsizlik !

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, millî gelir dağılımındaki adaletsizlikle ilgili olarak, 20 Ağustos 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Türkiye'de gelir dağılımı son derece adaletsizdir. Hiç çalışmayan ve değer yaratmıyan toprak ağaları, aracı tüccar ve tefeciler, millî gelirden aslan payını alırken; asıl değer yaratıcısı olan köylüler, işçiler, küçük esnaf, yani tüm emekçi halkımız, emeklerinin karşılığını alamamakta, çoğu kez yaşamak için zorunlu olan asgari bir geliri dahi elde edememektedirler. Bunun başlıca sebebi, gelir dağılışını yöneten siyasi iktidarların halka karşı bir politika yürütmesi, toprak ağalarını, aracı tüccarları ve tefecileri himaye etmesidir. Gelmiş - geçmiş bütün iktidarlar vergi politikasiyle, kredi politikasiyle, fiat politikasiyle, hep çalışan emekçi halkı ezmiş; zengin ve varlıklı sınıfları korumuşlardır. Milli gelir dağılışında en insafsız ve adaletsiz politikayı uygulayan AP. iktidarı olmuştur. AP. iktidarı vasıtalı vergi miktarını yükselterek ve varlıklı ailelerin vergi kaçırma olanaklarını açık tutarak, emekçi halkın yarattığı değerlerden, emeklerinin karşılığını almalarını engellemiştir. Keza AP. iktidarı, kredilerin büyük kısmını toprak ağalarına ve aracı tüccarlara vermek suretiyle, varlıklı sınıfların millî gelirden büyük pay almalarını sağlamıştır. Nitekim bir yılda dağıtılan tarım kredilerinden, üretici köylü aileleri ortalama 300 lira pay alırken, büyük çiftlik sahipleri milyonlar almışlardır. Örneğin, 1966 yılında 33 büyük toprak ağasına 17 milyon lira kredi verildiği halde, 150 bin köylü ailesi ortalama 350 şer lira kredi almıştır. Küçük esnaf da ağır vergi yükü altında ezilirken, işini çevirmek ve geliştirmek için, muhtaç olduğu krediyi alamamıştır. Esnafa kredi vermekle görevli

→

DEVLET ARAÇLARİYLA SEÇİM PROPAGANDASI!

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, 1 Eylül 1969 günü, seçim döneminde devlet imkânlarını partizanca kullanan AP iktidarının kanunsuz tasarruflarını eleştiren aşağıdaki demeci vermiştir:

«Adalet Partisi, iktidarda olmanın avantajıyla, seçim yasaklarına rağmen, devlet imkânlarını kendi seçim çalışmaları için pervasızca kullanmaktadır. Önseçimlere katılan Bakanların, Genel Müdürlerin, kendilerine bağlı şirketlerin araçlarını, personelini ve propaganda kaynaklarını çeşitli illerde kullandıklarına dair haberler almaktayız. Devletin iştirak halinde bulunduğu karma şirketlerin araçlarının ve personelinin bir siyasi partinin seçim hizmetlerinde kullanılması, ağır bir suçtur. Hem hukukî, hem de siyasi yönden suçtur. Demokrasimizin yerleşip kökleşmesi, Anayasamızın hayata geçmesi bakımından, iktidarda bulunan siyasi partinin, seçimlerde devlet imkânlarından yararlanmaması ve diğer partilerle eşit şartlar içinde seçim mücadelesini sürdürmesi şarttır. Oysa Adalet Partisi, ne pahasına olursa olsun seçimleri kazanmak için, kanunları çiğneyerek devlet imkânlarını ve özellikle devletin ortak bulunduğu şirketlerin imkânlarını sonuna kadar kullanmaya kararlı görünmektedir. Bu tutum, Anayasayı hiçe saymak ve demokratik düzeni tahrip etme anlamına gelmektedir. AP daha şimdiden önseçim adaylarından bazılarını kazandırmak için, devlet imkânlarını seferber etmiştir. Aldığımız bilgiye göre, Ticaret Bakanlığının denetiminde bulunan ve devletin hissedar olduğu GİMA şirketinin arabaları, aynı şirketin personeliyle birlikte, Bakanın direktifiyle, önseçimlerde çalışmak için Bursa ve Giresun il seçim çevrelerinde görevlendirilmişlerdir.

Partizan bir yönetimin kanıtı olan ve seçimlerin eşitlik içinde cereyanını önleyen bu kanunsuz davranışları kamu oyuna duyurmakla, Türkiye İşçi Partisi olarak ilgilileri uyarıyoruz. Bağımsız Yargı Organlarının duruma elkoyacaklarını umarız.»

olan bankalar, 1.5 milyonu bulan küçük esnafın ancak 1/3 ine çok küçük miktarlarda kredi verirken; dağıttıkları kredilerin % 75 ini büyük tüccarlara vermektedirler.

YOKSULLAŞAN EMEKÇİLER

Toprak ağalarını, aracı tüccarı faizci ve tefecileri temsil eden gelmiş-geçmiş bütün iktidarlar, fiat politikasını da, fukara emekçi halkın aleyhine uygulamışlardır. Bu uygulamada Adalet Partisi daha haksız, daha insafsız bir tutum içinde olmuştur. Nitekim 4 yıllık AP iktidarı döneminde, işçinin, köylünün küçük esnaf ve dar gelirli yurttaşların ihtiyaç maddelerinin fiatları % 50 yi aşan bir oranda yükseldiği halde, emekçi halkın ürünlerinin fiatında pekaz artma olmuştur. Özellikle köylü üreticilerin ürettikleri malların değeri hemen hemen hiç artmamıştır.

Bütün bunların sonucu olarak, emekçi halkımız gittikçe yoksullaşarak, işsizliğe ve açlığa mahkûm edilmiştir.

Bu adaletsiz gelir dağılışının son bulması, herkesin emeğiyle orantılı bir gelir elde etmesi, vergi politikasının, kredi politikasının ve fiat politikasının emekçi halk yararına düzenlenebilmesi için, bugünkü vurgun düzeninin son bulması şarttır. Türkiye'nin kalkınmasını sağlıyacak ve emekçi halkımızın insanca yaşamasını mümkün kılacak böyle bir düzen değişikliğini ancak emekçilerin iktidarı gerçekleştirebilir. Emekçi halka iktidar yolunu açan ve emekçi halkın eliyle, köklü bir düzen değişikliğini gerçekleştirecek olan tek parti Türkiye İşçi Partisidir. 12. Ekim seçimleri, emekçi halkın iktidarına giden yolda önemli bir aşama olacaktır.»

DÖKÜLEN KANLARIN HESABI SORULACAKTIR

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, AP iktidarının işçi hareketleri karşısında takındığı anti-demokratik tutum, akıtılan işçi kanları ve son Ereğli Demir-Çelik fabrikasındaki grev kırıcı davranışlarla ilgili olarak, 12 Ağustos 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Patronlardan, ağalardan, vurguncu ve soygunculardan yana olan AP iktidarı, 4 yıllık iktidarı süresince, çalışanlara tamamen sırt çevirmiş ve hak arayan; sosyal güvenlik ve iş teminatı isteyen işçilerin karşısına sürekli olarak polisi ve jandarmayı dikerek, işçilerin haklı isteklerini, Anayasa dışı metodlarla sindirmek veya bastırmak yolunu tutmuştur.

İhsan Sabri Çağlayangil'in Çalışma Bakanlığı sırasında, Zonguldakta, primlerin adilâne dağılmasını isteyen işçilerden ikisinin kurşunlanması ile başlıyan bu tip olaylar, daha sonraki işçi hareketlerinde de inatla sürdürülmüş; özellikle Çanakkale Seramik, Derby, Emayetaş, Singer, Horoz Çivi, Çorum Alpagut, Türk Demir-Döküm ve sair işyerlerinde hak isteyen işçilere de, polis copu ve jandarma dipçiği ile karşı çıkılmıştır.

Şimdi aynı tehlikeli oyun, Ereğli Demir-Çelik fabrikalarında çalışan ve haklarını almak için toplucа grev kararı alan 5 bine yakın işçi aleyhine tezgâhlanmak istenmektedir. Ereğli Demir-Çelik işvereni ile toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmazlığa düşen işçiler, aldıkları grev kararını henüz uygulamaya başlamadan, AP iktidarının jandarma ve polis yığınaklarını karşılarında bulmuşlardır.

Devlet garantisi altında milyonlar kazanan şirketin işçi haklarını vermeme konusundaki ısrarı ve anlaşmazlık sonucu alınan grev kararına karşı, yasa dışı girişimlerde bulunulması, işçilerin son derece yüksek olan tansiyonunu arttırmış ve Ereğli'de ikinci bir Zonguldak faciasının belirtileri başlamıştır.

Grev, kullanılması Anayasa güvenliği altında olan bir haktır. Bu temel hakkın kullanılmasına karşı çıkanlar, Anayasa çizgisine ters düştükleri gibi, kanun çerçevesindeki bir mücadeleyi zorlayarak, işçileri devletin güvenlik kuvvetleriyle karşı karşıya getirmek gibi son derece vahim ve tehlikeli sonuçlar verebilecek bir ortama itelemektedirler. Her geçen gün uyanan ve sınıf bilincine daha büyük bir hızla erişen işçi sınıfımız, bu oyuna gelmiyecek ve Anayasanın kendilerine tanımış olduğu bütün hakları sonuna kadar kullanarak zafere ulaşacaklardır. İşçilerin yasal direnişi karşısına polis ve jandarmayı dikerek, grev kırıcılığı yapanlar ise, bu hukuk dışı tutum ve davranışlarının, dökülen işçi kanlarının hesabını mutlaka vereceklerdir.»

TUNCELİ OLAYLARI

«Halk Oyuncuları» Topluluğunun «Pir Sultan Abdal» adlı oyununun Tunceli'nde, Valinin kanunsuz emriyle yasaklanması, halkın haklı tepkilerine yol açmış, meydana gelen çatışma sırasında bir vatandaşımız, polis kurşunuyla öldürülmüştür. Sorumluluklarını ört-bas etmek için olaya bir «İsyan» süsü vermek isteyen Vali ve Emniyet Müdürü, elebaşı diye Milletvekili adayımız Av. Kemal Burkay ile partili arkadaşlarımızı nezarete attırmışlardır. Daha sonra «Halk Oyuncuları» sanatçıları ile halktan yakaladıklarını da «içeri» alan Emniyet mensupları, bu kimselere saatlerce insanlık dışı zulüm ve işkence yapmışlardır. Bu sayfalarda, partimizin, «Tunceli Olayı» ile ilgili tepki ve girişimlerini okuyacaksınız.

EKİNCİ'NİN KONUŞMASI

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, 24 Ağustosta Diyarbakır'ın Lice ilçesinde düzenlenen «Uyanış Mitingi»nde, Tunceli olaylarına da değinen aşağıdaki konuşmayı yapmıştır :

«Türkiye'de işçi, köylü, küçük esnaf ve zanaatkârı ezen, horlıyan bir bozuk düzen hüküm sürmektedir. Bu düzen Doğu'da yaşıyan emekçi halk için daha insafsızca işlemektedir. Doğu'lu emekçiler tam bir cehennem hayatı yaşamaktadırlar. İşsizlik, açlık, sefalet, haksızlık en koyu şekilde bu bölgede hüküm sürmektedir. Resmî dilde de Doğu, mahrumiyet bölgesi olarak hatırlanır. Resmiyette Doğu, devlet memurlarının belli bir süre çile doldurma yeri veya suçlu memurların sürgün diyarıdır. Nitekim, Batı'da yapılan bir miting ve sahneye konan halkı eğitici ve uyarıcı bir oyuna hiçbir müdahale olmazken, Doğu'lular bu olanaktan da yoksun bırakılmaktadır. Meselâ, dün Tunceli'de sahneye konmak istenen bir oyun, Valinin kanunsuz bir kararıyla yasaklanmış, bu durum halkın haklı tepkisine yolaçmış ve neticede bir vatandaşın ölümüne ve birçoklarının da yaralanmasına sebebiyet verilmiştir. Her olayda olduğu gibi, bu son olayda da, halkı uyarmayı görev sayan Türkiye İşçi Partililer sorumlu tutulmuş; Milletvekili aday adayımız Avukat Kemal Burkay ile İl Başkanımız Ali Gültekin nezarete alınmıştır.

DÜZENİN YÜZKARASI

İnsanoğlunun aya gittiği, ilmin ve tekniğin dev adımlarla ilerlediği günümüzde, Doğu'nun mahrumiyet bölgesi olarak kalmakta devam etmesi, Doğu'lu vatandaşlarımızın insanlık dışı bir hayat yamaları, bugünkü düzenin yüzkasaı ve iflâsının bir belgesidir.

Doğu'nun Batı'ya oranla bu derece geri kalmasının sebebi, sermaye hâkimiyetine dayanan bugünkü ekonomik ve sosyal düzendir; toprak ağalarının, aracı tüccar ve patronların, yani zengin sınıfların yararına işleyen bugünkü kapitalist düzendir. Para hâkimiyetine dayanan ve insana değer vermiyen bu düzende, toplum hayatının tüm sorunları kâr açısından değerlendirilmektedir. Bundan dolayı, daha kazançlı olduğu için, sanayi yatırımları, yol, su, elektrik ve benzeri yatırımlar Batı illerinde yapılır. Üstelik Doğu'da biriken sermaye de, devamlı olarak Doğu'dan Batıya doğru akmaktadır. Bu düzen devam ettikçe, Doğu'nun bir mahrumiyet bölgesi olmaktan kurtulması, Doğu ve Batı arasındaki büyük uçurumların kapatılması mümkün değildir.

DOĞU'NUN KALKINMASI

Doğu bölgesinin kalkınması, Türkiye'nin temel sorunlarına bağlıdır. Temel sorunların çözümü de, bugünkü sömürü düzeninin kökten değiştirilmesi ve insana değer veren adaletli bir toplum düzeninin, yani sosyalizmin kurulması ile mümkündür. Böyle bir düzende, bütün ekonomik ve sosyal faaliyetlerin hedefi insanı mutlu etmek olduğu için, bu düzende Doğu ile Batı arasındaki dengesizlik kalkacak ve tüm emekçi halkımız gibi, Doğu'da yaşıyan insanlarımız da insanca yaşama olanaklarına kavuşaktır. Bu bozuk sömürü düzeni, ancak bu düzenden zarar gören Doğu'lu ve Batı'lı emekçilerin birlikte, kendi siyasî örgütleri içinde toplanarak, demokratik yoldan, ağa, bey ve patron partilerine karşı, kendi partilerini iktidara getirmeleriyle son bulacaktır.»

AYBAR'IN DEMECİ

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Elâzığ ve Tunceli'de cereyan eden olaylarla ilgili olarak 25 Ağustos günü verdiği demeçte şunları söylemiştir :

«Adalet Partisi iktidarınca 4 yıl da itina ile hazırlanıp, idarenin kilit noktalarına yerleştirilmiş bulunan partizan teşkilâtın, önümüzdeki seçimlerde, gerek kısa vadede, gerekse uzun vadede demokratik rejimin bekası için son derece tehlikeli gelişmelere sebep olacağı, hergün biraz daha açık olarak an-

→

laşılmaktadır. 4 yıllık iktidarında Adalet Partisi yöneticileri, devlet idaresini kendi doğrultularına sokmak için sarfettikleri çabalar yanın da, Anayasa muvacehesinde kanunsuz olan bir takım yarı gizli kuruluşları da, ya bizzat kendileri teşkilâtlandırmak, ya da teşvik etmek, devlet hazinesinden yardımda bulunmak suretiyle, demokratik ortamı altüst edecek zorba ve saldırgan kuvvetler vücuda getirmişlerdir.

Pekçok vali, kaymakam ve savcı, sırf Anayasaya bağlılıkları ve partizan bir idarenin oyuncağı ve maşası durumuna düşmek istemedikleri için görevlerinden uzaklaştırılmışlar ve yerlerine, Adalet Partisine sadakatleri bilinen kimseler getirilmiştir. Kanunlara bağlı ve demokratik düzenin hizmetinde, vatandaş güvenliğini korumakla görevli olması lâzım gelen Emniyet kuvvetleri ise, hele toplum polisinin ihdasından sonra, Adalet Partisinin gestapo örneğindeki bir teşkilâtı durumuna sokulmuştur.

PARTİZAN İDARE

Bu şekilde, tam partizan bir nitelik almış bulunan idare mekanizmasının paralelinde, yukarıda bahsettiğim Anayasa muvacehesindeki kanunsuz ve yarı gizli kuruluşların faaliyeti, Anayasayı ve demokratik rejimi, hergün daha çok tehdit eden ciddi bir tehlike halini almıştır. Bu eli sopalı saldırgan kuvvetleri teşkilâtlıyan yarı gizli dernekler, yurdun dört köşesinde tedhiş hareketlerine girişmektedirler. Bu kanunsuz hareketler, partizan idarenin teşvik ve müsamahası ile, Anayasa haklarının kullanılmasını engellemektedir.

Elâzığ ve Tunceli olayları, bunun son örneğini teşkil etmektedir. Yüzlerce defa temsil edilmiş ve suç unsuru ihtiva etmediği tesbit ve tescil edilmiş olan bir oyunun sahneye konmasını vesile yapan bu tethiş grupları, önce Elâzığ'da ve daha sonra Tunceli'de, valilerce oyunun yasaklanması hakkında karar alınmasını sağlamışlardır. Kanunsuzluk burada başlamaktadır. Bir avuç zorbanın baskısı neticesinde, Anayasa teminatı altında bulunan hakların ve hürriyetlerin askıya alınmış olması meşrû sayılamaz. Zira, önleyici zabıta tedbiri mahiyetinde olduğu ifade edilen bu kararlar, aslında Anayasaya karşı çıkan zorbaların istekleri doğrultusunda alınmış bulunmaktadır. Valilerin kanuni görevi oyunu yasakla mak değil, zorbaları zararsız hale getirecek tedbirleri almaktır. Oysa, gerek Elâzığ'da, gerekse Tunceli'de zorbaların tepkisi bahane edilerek, Anayasa hak ve hürriyetleri çiğnenmiştir.

ZORBALIĞA PRİM

Tunceli'de cereyan eden olaylar, valinin, kanunun ruhuna aykırı bu isabetsiz kararına halkın tepki göstermesiyle başlamıştır. İdare adamları sorumluluklarını müdrik olarak, kanunu Anayasanın açık hükümleri ve ruhu doğrultusunda uygulıyarak, bu gibi tepkilere meydan vermemekle görevlidirler. Kanunu partizanca tatbike kalkışan ve hele zorbalığa prim veren idare adamları, karşılaşacakları tepkilerin sorumluluğunu taşımak durumuna düşerler.

Çok açık bir gerçektir ki, Pir Sultan Abdal oyununa, Tunceli'de halktan herhangi bir tepki beklenemez. Tunceli valisi bu oyunu, sırf bugünkü bozuk düzenin bir tenkidi mânasını taşıdığı için yasaklamıştır. Ve böylece, sorumlu bir idare adamının Anayasaya ve kanuna ters düşen bir karar almış olması, bir vatandaşımızın ölümüne ve pekçok vatandaşımızın yaralanmasına sebebiyet veren çok müessif olaylara yolaçmıştır.

TEHLİKELİ GELİŞMELER

Partizan kararlarla, Anayasa hak ve hürriyetlerini çiğneme keyfiyetinin, özellikle seçim arifesinde bulunduğumuz şu günlerde, yurt sathında olumsuz ve tehlikeli gelişmelere meydan vermesinden endişe ederiz. Seçimler yaklaştıkça, partizan memurların ve Adalet Partisinin desteğindeki zorba grupların, Elâzığ ve Tunceli olaylarına benzer başka olaylar çıkartabilecekleri ni söylemek için kehanet sahibi olmaya ihtiyaç yoktur. İçinde bulunduğumuz şartlar gözönüne getirilirse, önümüzdeki büyük seçimlerin güvenlik içinde cereyan etmemesi kuvvetli bir ihtimaldir.

Sayın İçişleri Bakanı vazifeye başladığı gün, kendisinin nekadar ağır şartlar altında görev kabul ettiğini belirterek, Sayın Üner'in selefi tarafından AP paralelinde hazırlanmış bir teşkilâtla işgördüğünü unutmaması lâzım geldiğini ifade etmiştik. Ve kendisinden AP paralelindeki bu teşkilâtı devamlı olarak ve şahsen denetlemesini ve her ola yı mahallinde, keza şahsen tahkik etmesini talep etmiştik. Elâzığ ve Tunceli olayları, endişelerimizde ne derece haklı olduğumuzu ortaya koymuştur. Seçim döneminin İçişleri Bakanı ve Adalet Bakanı ile Ulaştırma Bakanları, seçimlerin fiilen güvenlik içinde cereyanından birinci derecede sorumludurlar.»

MANEVİ DERTLERİN DEVASI

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 28 Ağustos 1969 günü verdiği demeçte, manevi dertlerin çözümününün de, emekçilerin iktidara gelmesine bağlı olduğunu belirtmiş ve şunları söylemiştir :

«4 yıllık AP iktidarı Türkiye'yi Amerika'ya, dış sermaye çevrelerine büsbütün bağlı, borca batık, iktisadi ve mali iflâsın eşiğinde, pahalılığın, sefaletin ve işsizliğin afet haline geldiği bir ülke durumuna düşürmekle kalmamıştır. Bu 4 yılda Türkiye'yi ortaçağ karanlıklarına sürükleme tehlikesi gösteren din istismarcılığı, mezhep çatışmaları, Doğu'ya farklı muameleler de yoğunlaşmıştır. Ekonomik dertlere olduğu gibi bu manevi dertlere de deva getirmek, ancak emekçilerin iktidarına, yani Türkiye İşçi Partisi iktidarına nasip olacaktır.

Biz insanı ve emeği en yüce değer olarak kabul etmişizdir. Dış ve iç sömürü düzenine son verilince, din istismarcılığının, mezhep çatışmalarının ve Doğu'ya farklı muamelelerin sosyal ve ekonomik kaynakları kurumaya başlıyacaktır. Zira bir avuç ağa, sermayedar ve bey zadenin toplumdaki imtiyazlı du-

→

rumlarını sürdürmek için vatandaşların dini inançlarını politikaya âlet etmeleri, artık mümkün olmıyacaktır. Herkes dininde, mezhebin de, ibadetinde serbest olacak, rahat bırakılacaktır. Sünni, alevî düşmanlığının körüklenmesine meydan verilmiyecektir. Doğuluya üçüncü derecede vatandaş muamelesi yaptırılmıyacak, Doğu mahrumiyet bölgesi olmaktan kurtulacaktır. Ve da olsun, Batı'lı olsun; Kürtçe konuşsun, Arapça konuşsun, ana dili Ermenice, Rumca veya Yahudice olsun, ister alevî, ister sünnî olsunlar, kardeşçe, birbirleriyle sevişerek ve yaratıcı emeklerini Türkiye'yi gerçekten ileri bir toplum haline getirmek için gönülden harcıyarak yaşıyacaklardır. Müreffeh Türkiye ancak o zaman, yani köylüler, işçiler ve emekçiler suyun başına geldiği gün, bir edebiyat cümlesi olmaktan çıkacak, tarihin rayına oturmuş bir gerçek haline gelecektir.»

SORUMLULAR CEZALANDIRILMALIDIR

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 29 Ağustos 1969 günü Tunceli olayları hakkında aşağıdaki açıklamayı yapmış ve bu arada CHP Genel Sekreteri Bülent Ecevit'in iddialarını da cevaplandırmıştır :

«Tunceli faciası iki yönden mütalâa edilmek icabeder. Bir yönüyle Vali, Emniyet Müdürü ve bütün emniyet teşkilâtı, Anayasayı, kanunları çiğnemişler, adi suçlar işlemişlerdir. Türkiye İşçi Partisi yöneticilerine, halktan tutukladıkları kimselere ve Halk Oyuncuları topluluğuna emniyette vahşice işkence yapmışlardır. Bunların tevil edilmesi, gizlenmesi mümkün değildir ve baş ta Vali, bütün Tunceli emniyet ve idare teşkilâtı ile Tunceli Savcısı işlenen suçlardan mesuldür.

Olayların ikinci yönü politiktir. Türkiye İşçi Partisi Milletvekili aday adyı Avukat Kemal Burkay'ın ve Türkiye İşçi Partisi İl Başkanı ile diğer yöneticilerinin şahsında, Türkiye İşçi Partisinin Tunceli'deki prestijine bir darbe indirilmek ve böylece yıllardır zulüm altında yaşamış olan Tunceli'li alevi vatandaşlar sindirilmek istenmiştir. Gerçekten Tunceli Valisi, Pir Sultan Abdal oyununu temsil günü yasaklamak suretiyle, halkın tepkilerine bilerek ve isteyerek yolaçmıştır. Halk kasıtlı olarak tahrik edilmiştir. Olayların cereyan şekli de Emniyet Kuvvetlerinin devamlı olarak halkı tahrik ettiğini ortaya koymaktadır. Kemal Burkay gibi halkın sevdiği, saydığı bir kimsenin, halkı teskin etmek için konuştuğu bir sırada sürüklenerek nezarete alınması da, Valinin ve Emniyet Müdürünün halkı tahrik etmek kastıyla hareket ettiklerinin bir başka delilidir.

CANİ RUHLU KİŞİLER

Karakolda bir vatandaşımız öldürülmüştür. Ve halktan, bir kısmı çocuk olan bazı vatandaşlarımız da kurşunla yaralanmıştır. Vali ve Emniyet Müdürü, kanunsuz fiillerinin kendilerinde yarattığı telâş için de işe bir isyan süsü vererek, mesuliyetlerini örtmek istemişlerdir. Bütün bunlar, özellikle seçimler öncesinde, son derece ağır suçlardır. Bu suçları partizan idare âmirleri AP'ye yaranmak ve Türkiye İşçi Partisinin Tunceli'deki büyüyen gücünü ezmek gayretiyle işlemiştir. AP'nin kilit mevkilerine yerleştirdiği partizan idare âmirleri, Tunceli'dekine benzer olayları heran başka yerlerde de çıkartabilirler. Polis Müdürünün işten elçektirilmesi kâfi değildir. Baş sorumlu durumunda olan Vali'nin ve öteki sorumluların da, derhal işten elçektirilmesi gerekmektedir. Ve bunlar, başkalarına ibret teşkil edecek şekilde, lâyık oldukları cezalara çarpılmalıdır lar. Çarpılmalıdırlar ki, Türkiye'de gestapo zihniyetiyle hareket eden ve Anayasaya, kanunlara söverek karakolda vatandaşlara en şen'i işkenceleri pervasızca yapan cani ruhlu kişiler bu gibi cinayetleri işlemeye artık bir daha cesaret edemesinler.

ECEVİT'E CEVAP

İki kelimeyle de olsa, Sayın Ecevit'in sözlerine cevap vermek isteriz. CHP bildirgesinin Türkiye İşçi Partisi programının kötü bir kopyası olduğu inkâr edilemiyecek bir vâkıadır. Zira Türkiye İşçi Partisinin 166 sahifelik programı 1963 yılında kabul edilmiş ve kitap halinde yayınlanmıştır. Bu programı Cumhuriyet Halk Partisinin bildirgesiyle karşılaştıranlar, bizim iddiamızın doğruluğunu derhal farkedeceklerdir.

Kötü bir kopyadır. Çünkü, Türkiye İşçi Partisinin yapacağı işler bu bildirgede tekrarlanmış, fakat bu işleri başaracak olan sosyal gücün, yani köylüler, işçiler ve emekçilerin bizzat iktidara gelmeleri hususu kenara itildiği için, sözü edilen reformlar kâğıt üstünde kalmaya mahkûm hale getirilmiştir. Cumhuriyet Halk Partisinin bildirgesi, halkımızı bir de sosyal muhtevalı sözlerle aldatmaya mahsus yeni bir müreffeh Türkiye edebiyatından başka birşey değildir. Sınıf muhtevası bulunmadığı için, esasen baştan başa çelişilerle doludur.

Bildirgede öngörülen reformlar bazı iktisat teknisyenlerinin yanlış değerlendirmelerinin bir sonucudur. Filhakika devleti sosyal sınıflardan ayrı mütalâa ederek, devlet gücüyle tepeden inme reformlar yapılabileceğine inanan bir görüş vardır ve bu görüş «büyümecilik» adıyla anılmaktadır. Bu görüşü savunanlar ,iktisadi büyümeyi sosyal sınıflar dışında, sırf teknik bir olay olarak mütalâa etmekte ve devleti elinde tutan bürokrat ve teknokrat bir kadronun geri kalmış bir ülkeyi kalkındırabileceğine inanmaktadırlar. Bilindiği gibi büyümecilik politikası Hindistan'da denenmiş ve başarısızlıkla sonuçlanmıştır.

Sayın Ecevit'in köylüleri, işçileri, emekçileri Meclis'e sokmadan kurmayı hayal ettiği halk idaresi ise, bu milletin kırk yıldan beri denediği Halk Partisinin tepeden inmeci bürokrat idaresinden başka birşey değildir. Sözün kısası, Türkiye İşçi Partisinin bilimsel politikası başta CHP olmak üzere, derece derece bütün öteki partileri etkilemektedir. Ama hepsi de bugünkü dışa bağlı sermayedarlık düzeninden yana olduklarından, emekçilerin dev

→

TUNCELİ OLAYLARI ÜZERİNE:

AYBAR'IN İÇİŞLERİ BAKANINA TELGRAFI

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Elâzığ ve Tunceli'de cereyan eden olaylarla ilgili olarak İşçileri Bakanı Dr. Ragıp Üner'e, 24 Ağustos 1969 günü akşamı aşağıdaki telgrafı çekmiştir:

«Sayın Dr. Ragıp Üner
İçişleri Bakanı
ANKARA

Elâzığ'da Partimiz binasına da tecavüz şeklini alan olaylardan hemen sonra, Tunceli'de cereyan eden ve bir vatandaşımızın ölümüne, birçok vatandaşımızın yaralanmasına sebep olan son müessif olaylar da, daha öncekiler gibi, idarenin partizan tutum ve davranışlarının tahrik ettiği son derece tehlikeli gelişmeler olarak belirmektedir.

Seçim döneminde başında bulunduğunuz İçişleri Bakanlığı teşkilâtının kilit noktaları, dört yıldır bu Bakanlığı bir AP ocağı haline getirmek için büyük gayretler sarfetmiş olan selefiniz Dr. Sükan'ın adamları tarafından tutulmaktadır. Bu durum devam ettiği sürece, Elâzığ ve Tunceli'de cereyan eden olaylara benzer olayların ilerde de cereyan edeceğini söylemek, bir kehanet sayılmasa gerektir .Zira teşkilâtınızda önemli mevkiler işgal eden ve AP iktidarının işbaşında kalmasını başlıca ödev bilen kimselerin, seçimlerde tarafsız davranmaları ve kanunun kendilerinden beklediği işleri tarafsız bir zihniyetle yerine getirmeleri mümkün değildir. Zatıâliniz göreve başladığınız gün bu hususu size hatırlatarak, seçimlerin güvenlik içinde cereyan edebilmesi için, maiyetinizdeki teşkilâtı devamlı olarak denetlemeniz ve her olaya mahallinde bizzat elkoymanız lâzım geldiğini belirtmiştik. Elâzığ ve Tunceli'de cereyan eden olaylar endişelerimizin yerinde olduğunu ortaya koymuştur. Yüzlerce defa temsil edilmiş ve bir suç unsuru ihtiva etmediği tesbit ve tescil olunmuş bulunan bir piyesi menetmek hususunda alınmış vilâyet kararlarının, önleyici zabıta tedbiri cümlesinden kararlar olarak mütelâa edilmesine imkân tasavvur olunamaz. Bu kararlar, AP iktidarının menfaatlerine hizmet gayreti içinde bulunan idare adamlarının, Anayasa ve kanun dışı zihniyetlerine canlı birer misal teşkil etmektedir. Anayasa teminatı altında bulunan temel hak ve hürriyetlere saygısız bir müdahale demek olan bu gibi yasaklama kararları ve bunların sebep olduğu olaylar, aynı zamanda ve yalnız Elâzığ ile Tunceli'de değil, bütün yurt sathında seçim emniyetini de ağır şekilde zedelemiştir.

Seçimlerin güvenlik içinde cereyan edebilmesi, büyük ölçüde, zatıalinizin teşkilâtınız mensuplarının partizanca tutum ve davranışlarını önlemesine bağlı bulunmaktadır. Tunceli Valisi ve Emniyet Teşkilâtının partizanca müdahalelerinden doğan mesuliyetlerini örtme gayretiyle nezaret altına alınmış olmaları kuvvetle muhtemel bulunan Partimiz eski İl Başkanı ve Milletvekili Aday Adayı Avukat Kemal Burkay ve halen İl Başkanı bulunan Ali Gültekin ile, «Halk Oyuncuları» topluluğuna mensup sanatçıların biran önce hürriyetlerine kavuşabilmelerini sağlamak için, tahkikatın mahallinde ve tarafınızdan yürütülüp neticelendirilmesini ısrarla talep ederim. Seçimlere pek kısa bir zaman kaldığı şu günlerde, İl Başkanımızın ve aday adayımızın nezarete alınarak, Tunceli teşkilâtımızın başsız bırakılması, bizde maksatlı bir hareket karşısında bulunduğumuz intibaını yaratmaktadır. Bunun, telâfisi mümkün olmıyacak zararlara ve sorumluluklara yolaçabileceğini de kaydederek, saygılarımı sunarım.

**TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL BAŞKANI
MEHMET ALİ AYBAR»**

lete ağırlık koymalarına birtürlü ya naşmamaktadırlar. Tekrar edelim, Sayın Ecevit inkâr etse de, bildirge bizim programımızın kötü bir kop yasıdır. Türkiye İşçi Partisinin Cum huriyet Halk Partisine yaklaştığı yo lundaki iddialara geince: Bunlar gü lünç sözlerdir. Politikayı sosyal sınıflar arasında bir mücadele olarak görmiyen, fakat bir edebiyat formülü olarak sosyal sınıfları ortadan kaldıracağını iddia eden bürok rat CHP ile, emekçi sınıfların men faati ve iktidarı için mücadele eden, NATO'ya, ikili anlaşmalara, or tak pazara ve milletlerarası sermayeye hayır diyen, demokratik ve ba ğımsız sosyalist Türkiye İşçi Partisi arasında bir paralel kurmak abes tir. Olan şudur :Bir çıkmazda bulunan CHP, «Ortanın Solu» politikasiyle Türkiye İşçi Partisinin dümen suyuna girmiştir. Sayın Ecevit istese de, istemese de gerçek budur.»

İÇİŞLERİ BAKANINA MUHTIRA

Tunceli olaylarını mahallinde incelemek üzere, Genel Yönetim Kurulu üyemiz Av. Mehmet Ali Aslan'ın başkanlığında görevlendirilen 5 kişilik heyetin yaptıkları incelemeler sonunda, olaylarda Tunceli Valisi ve Emniyet Müdürü ile diğer yöneticilerin sorumlulukları meydana çıkmıştır. Edindiğimiz bu bilgiler ışığında, hadiseye bizzat İçişleri Bakanının elkoyması ve başta Tunceli Valisi olmak üzere, diğer sorumluların da derhal işten elçektirilmesi isteğini taşıyan aşağıdaki muhtıra, Genel Sekreter Dr. Tarık Ziya Ekinci tarafından 30 Ağustos 1969 günü İçişleri Bakanlığına sunulmuştur :

«O l a y : «Halk Oyuncuları» Tiyatrosu tarafından temsil edilmek istenen Pir Sultan Abdal oyununun 23.8.1969 günü Tunceli'de oynanması için Tunceli Valiliğine TİP İl Başkanı müracaat etmiştir.

Valilik oyunun oynanacağı güne kadar müracaata olumlu veya olumsuz herhangi bir cevap vermemiştir.

Oyunun yasaklanmasına ihtimal vermiyen organizatörler, 23.8. 1969 gecesi için biletleri satmışlardır.

Daha önce herhangi bir açıklama yapmıyan Valilik, ancak temsilin verileceği gün oyunun yasaklandığını sözlü olarak bildirmiş; fakat Valinin imzasını taşıyan yazılı herhangi bir yasaklama kararı, ilgililere tebliğ edilmemiştir.

Aynı gün TİP İl Başkanı Ali Gültekin ve arkadaşları, Sayın İçişleri Bakanına telefon ederek, biletler satılmış olduğundan oyunun yasaklanmasının üzücü olaylara sebebiyet verebileceğini bildirmişler ve Vilâyetçe alınan yasaklama kararının kaldırılmasını istemişlerdir. Sayın Bakan, Vali ile görüşeceğini, oyunun oynanmasını temin edeceğini ve Valinin sonucu bizzat kendilerine bildireceğini söylemişlerdir. Fakat bu konuşmanın yapıldığını öğrenen Vali, Sayın Bakana muhatap olmamak için makamını terkedip arabasiyle uzaklaşmış, Ankara'dan açılan telefona cevap vermesi için aranmışsa da, bulunamamıştır.

Tunceli'ye gelen Halk Oyuncuları, oyunun oynanacağı sinemaya gitmişler; fakat Emniyet memurları oyunun yasaklandığını, bu bakımdan sinemanın kapatıldığını bildirmişlerdir. Halk Oyuncuları ve organizatörler, emniyet memurlarından yasaklama kararının gösterilmesini istemişler; bütün ısrarlara rağmen yasaklama kararı yazılı olarak gösterilmemiştir.

Ankara, İstanbul ve Türkiye'nin birçok illerinde aylarca oynanmış bir oyunun, yazılı yasaklama kararı gösterilmeden, polisin sözlü emriyle yasaklanamıyacağını ve sinemanın ise kapatılamıyacağını ileri süren halk, oyunun oynanması için ısrar etmiştir.

Halkın galeyanını yatıştırmak amacıyla Türkiye İşçi Partisi Milletvekili aday adayı Avukat Kemal Burkay ve TİP İl Başkanı Ali Gültekin halkı sükûnete davet eden konuşmalar yapmışlar ve halkın dağılmasını istemişlerdir. Fakat bilet alan kalabalık halk kitlesi dağılmamakta direnmiş ve sinemaya girmek istemiştir. Bunun üzerine Vilâyet Jandarma Kumandanı, Jandarma kuvvetlerini celbederek, polisle halk arasında barikat kurmuştur.

Bu esnada, Valinin Kemal Burkay ile görüşmek istediği söylenmiş; Jandarma Kumandanı da Valiyle görüşmenin yararlı olacağını teklif etmiştir. Durumun gittikçe karıştığını gören Kemal Burkay teklifi kabul edip Vali Konağına doğru gitmiş, fakat yolda bir görevli Valinin karakolda olduğunu bildirince, karakola gitmek üzere yolunu değiştirmiştir. Karakolun önüne gelindiğinde, sıra halinde bekliyen polislere, Emniyet Müdürü: «Yakalayın, vurun» emrini vermiştir. Polisler Avukat Kemal Burkay'ın kollarından tutup içeri sürüklemişlerdir. Kemal Burkay'ın «Ben karakola Vali beyi görmeye geldim. Niçin beni sürüklüyorsunuz?» demesi fayda etmemiş; itile-kakıla nezarethaneye atılmıştır.

Bunu gören çevredeki halk, Kemal Burkay'ı istemiş ve polisin aleyhine tezahürat yapmıştır. Emniyet Müdürü içerde ışıkları söndürüp ateş emri vermiş ve halk hedef alınarak ateş edilmiştir. Bu sırada karakolun kapısına kadar gelen Mehmet Kılan adındaki vatandaki vatandaş, halk arasında yaygın bir şekilde ifade edildiğine göre, bizzat Emniyet Müdürü tarafından öldürülmüştür. Halktan birkaç kişi de yaralanmıştır.

Aralarında 10-12 yaşlarında çocukların da bulunduğu 80-90 kişi nezarete alınmış; sabaha kadar en korkunç işkence metodları uygulanmıştır. Evvelâ tekme-tokatla içeri alınanlar, polisler tarafından yumrukla kıyasıya dövülmüşler; sonra falakaya yatırılmış, bir taraftan ayaklarına birkaç copla birden vuru tutularak kafaları taş zemine çarpılmış; saçları, bıyıkları yolunmuş, mahrem yerlerine cop sokulmuş; bazıları yere yatırılarak çiğnenmiş, tekme ile dövülmüşlerdir. Bu işkence yetmiyormuş gibi, dar bir koridorda sırtlarına binilmiş ve yere dökülen tuzlu suda, dayaktan şişmiş çıplak ayaklarla gezdirilmişlerdir. Bu sırada yine sürekli olarak saçlarından tutulup enselerine vurulmuştur. En çirkin, en bayağı küfürler ve manevi işkence usulleri de bunun yanında yeralmıştır. Kadın oyunculara tecavüze yeltenilmiş; ayrıca bir jandarma takımına, tecavüz etmeleri için teslim edilmişler, fakat bir polis memurunun müdahalesi ile, bu çirkin olay sonuna kadar yürütülememiştir.

Tahkikatı yürütmede hakim →

rol oynıyan Emniyet Müdürü ve emniyet memurları, işkenceye maruz kalanlar hakkında tanıklık yapabilecek durumda olanları sanık gösterip, aynı işkence metodlarını onlara da uygulamışlardır. Bu yüzden de işkenceye maruz kalanlar, tanık göstermek imkânından da yoksundurlar. Sadece Emniyet Müdürü ve emniyet memurları, jandarmalar tanık olarak dinlenebilmektedirler. Bunlar da asıl suçlu oldukları için, işkenceye maruz kalan suçsuz insanlar aleyhine tanıklık yapmış ve tutuklanmalarını sağlamışlardır.

Nezarette olan Avukat Kemal Burkay'ı ziyarete gitmek isteyen Tunceli Avukatlarından Hasan Kocademir, Süleyman Yıldırım nezarete alınıp tehdit edilmişler ve ancak Savcının müdahalesiyle serbest bırakılmışlardır.

O l a y b i r t e r t i p t i r :

a) Türkiye'nin çeşitli illerinde aylarca kapalı gişe oynıyan bir oyunun Tunceli'de yasaklanması, tamamen kanunsuzdur. Yasaklama kararı için, asayiş ve emniyet gerekçesi ileri sürülemez. Zira çoğunluğunu alevî vatandaşların teşkil ettiği bir ilde, alevilerce sevilip sayılan bir ozanın hayatına ait oyunun oynanmasına hiç kimse karşı çıkamaz ve çıkmamıştır da. Biletler satıldığı halde, piyesin oynanacağı gün yasaklanması, halkı tahrik etmiştir. Basiretli bir idare adamı. her aldığı kararın muhtemel neticelerini hesabetmekle mükelleftir. Halk, Pir Sultan Abdal oyununun oynanmasını beklerken, keyfî bir kararla bundan mahrum edilince ve hele bu yasaklama kararını uygulatmak için temsil yeri jandarma ve polis kordonuna alınınca; bunun halkı tepki göstermeye iteliyeceği aşikârdır. Filhakika olay da bu şekilde patlak vermiştir.

Tunceli Valisinin yukarıda açıkladığımız ve müddebbir bir idare adamına düşen görevi bilmemesi düşünülemiyeceğine göre, Tunceli Valisinin bir kastı mahsusla hareket ettiği ortaya çıkmaktadır. Olayların gelişme seyri de bunu teyidet miştir.

b) Ayrıca Kemal Burkay gibi, halkın tanıdığı ve sevdiği bir şahsın, halkı teskin etmek için gayret sarfederken, bir tertiple karakola götürülüp halkın gözleri önünde hırpalanarak, nezarete atılmış olması da, halktaki galeyanı büsbütün arttırmıştır. Bu da, Vali ve Emniyet Müdürünün olay çıkarmak ve olayları büyütmek kastıyla hareket ettiklerini göstermektedir.

c) Bütün bunlar halkın galeyan ve feveranının artmasına sebep olmuştur. Ve nihayet bu galeyan ve feveranın istenen seviyeye ulaştığı görülünce, olaya bir isyan süsü vermek üzere halkın üzerine ateş açılmıştır.

Kısacası olayın başından itibaren, idare amirleri tarafından halk tahrik edilmiş, sert tepkiler göstermeye itelenmiştir. Vali ve Emniyet Müdürü olayların gelişmesi için de kanunsuz hareketler işledikçe, sorumluluklarını örtmek için, olaya bir isyan süsü vermeye kalkmışlardır. Bu nedenle de telefon tellerini kesmek ve civar illerden, S.O.S. işareti vererek yardım istemek gibi tertiplere başvurmuşlardır.

O l a y ı n n e d e n l e r i :

Olayın asıl nedeni politiktir. Kemal Burkay Türkiye İşçi Partisi aday adayıdır. Çevresinde sevilen ve sayılan, seçimi kazanacak durumda olan bir arkadaşımızdır. Bu keyfiyet de Adalet Partisi teşkilâtınca ve partizan idareciler tarafından çok iyi bilinmektedir. Bundan dolayı, seçimin yaklaştığı şu günlerde Kemal Burkay'ın şahsında Tunceli'de Türkiye İşçi Partisinin prestijine bir darbe indirilmek istenmiştir.

Nitekim, iki ay önce Erzincan' da TİP teşkilâtını kurmaya giden Kemal Burkay'ın feci şekilde dövülmesi, bu amaçla tertip edilmiş bir olaydı.

Tunceli'deki Türkiye İşçi Partisi teşkilâtı yöneticileri de dinamik, faal ve çevrede sevilen, sayılan kişilerdir. Her türlü kanunsuzluğun hüküm sürdüğü Tunceli'de daima haksızlıklara karşı çıkmış, vatandaşların haklarını aramış ve bu yüzden de zaman zaman idarecileri güç durumda bırakmışlardır. Nitekim bundan bir ay kadar önce bir rüşvet meselesiyle ilgili olarak, olayı örtbas etmek isteyen Vali ve Emniyet Müdürünü müşkül durumda bırakan açıklamalarda bulunmuşlardır.

Bütün bunların bir araya gelmesidir ki, Valiyi ve Emniyet Müdürünü bu cüretkâr tertibi tezgâhlamaya ve ağır suçlar işlemeye itelemiştir.

O l a y ı n m a h i y e t i :

Olay mevzii değildir. Herşeyden önce Türkiye'nin bütün vatandaşlarının güvenliğini ilgilendiren bir sorundur. Asayişi korumak, güvenliği sağlamakla görevli devletin zabıta gücü, vatandaşlara karşı bir takım tertiplere girişir ve bu tertipler bir bakıma başarı kazanırsa, Türkiye'de hiç kimsenin kendini güven içinde hissetmesi ve devlet gücüne güvenle bakması mümkün olmaz. Şu anda bütün vatandaşlar tehdit altındadırlar. Şayet olayın üzerinde hassasiyetle durulmaz ve failler en kısa zamanda cezalandırılmazlarsa, bundan cesaret alan aynı zihniyetteki diğer birtakım idarecilerin, aynı tertipleri Türkiye'nin başka yerlerinde uygulamaya kalkmaları her an mümkündür.

Tunceli olayları, vatandaşlara eşit muamele yapılmadığının, Doğulu ve alevi vatandaşların farklı muameleye tâbi tutulduklarının ve en tabiî haklarını kullanmalarına engel olunduğunun feci bir örneğidir. Bu örnek, AP iktidarının partizanca bir tutumla tayin ettiği Vali ve Emniyet mensuplarının bir eseridir.

Tarafsız Bakanlık, ancak Bakanlık teşkilâtının tarafsız hale getirilmesiyle mümkün olur. Halen teşkilât tarafsız olmadığına göre, menfî gelişmeler ancak zatıâlinizin İçişleri Bakanlığı teşkilâtını sıkı bir denetleme altında tutmanız ve her olaya bizzat elkoymanızla bertaraf edilebilir. Tunceli olaylarının korkunç yüzü ortaya çıktığı halde, Vali ve Emniyet mensuplarının halen görevlerinde kalmaları, asla müsamaha ile karşılanamaz.

Bugün Tunceli'de korkunç bir terör havası esmektedir. Cinayet işlediği ileri sürülen Emniyet Müdürü ve emniyet memurları, kendi

→

haklarındaki tahkikatı yürütmektedirler. Aleyhlerindeki delilleri yokedip, şahitleri yalan beyana mecbur edecekleri muhakkaktır. Bir kimsenin, aleyhinde tahkikatı yürütmeye bizzat memur edilmesi, dünyanın hangi ülkesinde görülmüştür?.

Vali ve emniyet teşkilâtı, Savcı ve Hâkimlere bile baskı yapmak durumundadırlar. Nitekim C. Savcısı olay gecesi Avukat Kemal Burkay'ı nezarethaneden çıkarmak istemiş, fakat başaramamıştır. Aynı gece dayak olaylarından haberdar olduğu halde, müdahale etmesine imkân verilmemiştir.

Sanıklarla görüşmek için giden avukatların nezarete alındığı, Savcının amiri olduğu emniyet teşkilâtına müdahale edemediği, halkın kafilelerle karakola götürülüp, en feci şekilde işkenceye tâbi tutulduğu Tunceli'de asayiş'ten, can ve mal emniyetinden bahsetmek mümkün değildir. Cinayet işlediği ileri sürülen Emniyet Müdürü, emniyet memurları ve işbirlikçileri bir Valinin yönetimindeki Tunceli'de kanun hakimiyetinden söz edilemez.

SONUÇ:

Sebep ve saik ne olursa olsun, ortada açıkça kanuna aykırı bir karar ve bir dizi ağır suç vardır.

Oyun, kanuna aykırı olarak yasaklanmıştır. İşlem kanuna aykırı şekilde, sadece sözlü olarak bildirilmiştir. Bir vatandaş öldürülmüş ve birçokları yaralanmıştır. Memleketimizde tiyatro sanatını geliştirmek ve halka maletmek için çalışan genç ve fedakâr bir tiyatro topluğu mensupları da, halkla beraber en korkunç işkencelere tâbi tutulmuşlardır.

Bütün bu kanunsuz hareketlerin ve ağır suçların failleri, Tunceli Valisi, Emniyet Müdürü ve emniyet mensuplarıdır. Kanunsuz hareketlerine ve işledikleri suçlara halen de devam imkânına sahiptirler ve devam etmektedirler de. Meselenin daha da korkunç yanı, bütün bu suçların soruşturmasında da görevlidirler.

Gerek Tunceli halkının ve gerekse soruşturmanın güvenliğini sağlamak bakımından Vali, Emniyet Müdürü ve bütün emniyet memurlarının acilen görevlerinden alınmaları, ilk tedbir olarak zorunludur.»

HALKIN İKTİDARI ŞARTTIR

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, Türkiye'nin kalkınmış ve tam bağımsız bir ülke haline gelmesi için, emekçi halkın iktidarının şart olduğunu ifade eden aşağıdaki demeci vermiştir :

«Yıllardır Türkiye'yi idare eden, toprak ağalarına, aracı tüccara, faizci ve tefecilere dayanan siyasî iktidarlar, ülkemizi borca batık ve yabancılara avuç açarak yaşamaya mahkûm bir hale getirmişlerdir. Yalnız 4 yıllık AP iktidarı zamanında alınan dış borçların toplamı, daha önceki dış borçlarımızın yarısını aşmaktadır. Bugün Türkiye'nin iç ve dış borç toplamı 50 milyar lirayı aşkın bir düzeye ulaşmıştır. Dış ticaret açığımız yıldan yıla artmaktadır. İhracat gelirlerimiz, dış borç taksitlerini ve faizlerini karşılıyamadığı için, yeni borçlar sağlamak amacıyla yabancı devletlere, bağımsızlığımıza gölge düşüren ve ekonomimizi daha çok bağımlı hale getiren tavizler vermek mecburiyeti hasıl olmuştur. Ancak bu tavizlerle borç ve yardımlar sağlanarak, günlük bir politika izlenmektedir.

Hâkim sınıflarının yararına işleyen ve milyonlarca emekçi halkı sefaletin kucağına iteleyen bugünkü bozuk düzen, Türkiye'yi hem ekonomik, hem de siyasal bakımdan tam anlamıyla bağımlı bir hale getirmiştir. O halde bugün için en önemli meselemiz, bağımlı durumdan kurtulmak ve ekonomimizi Türkiye'nin kalkınmasına yönelen bir temele oturtmaktır. Türkiye'yi ekonomik, politik ve askerî bakımdan bağımlı duruma sokan hâkim sınıfların siyasî iktidarları devam ettiği sürece, bu temel sorunu çözmek ve bağımsızlığa kavuşmak mümkün değildir. Toplumumuzun bütün temel sorunlarının çözümünde olduğu gibi, Türkiye'nin ekonomik, politik ve malî yönlerden bağımsızlığa kavuşması da, ancak emekçi sınıfların iktidara geçmesiyle mümkün olacaktır. Bundan dolayıdır ki, emekçi sınıf ve tabakaların iktidarı için mücadele eden Türkiye İşçi Partisi, aynı zamanda emperyalizmin ekonomik ve politik hakimiyetinden kurtulmuş, tam bağımsız Türkiye için de mücadele vermektedir. Yine bundan dolayıdır ki, Türkiye İşçi Partisi emperyalist devletlerin Türkiye'deki emonomik ve politik hakimiyetlerini sürdürme aracı olan NATO, CENTO ve benzeri paktlardan derhal çıkmamızın şart olduğunu ve Amerikalı'larla yapılan bütün ikili anlaşmaların feshedilmesi gerektiğini ve Türkiye'nin hükümranlığına gölge düşüren yabancı üslerin derhal tasfiyesini ısrarla istemektedir. Bütün bu anlaşmalar, yabancı üsler, Türkiye'nin yabancılar tarafından sömürülmesine imkân veren tehlikeli araçlar olmakla birlikte, aynı zamanda halkımızın güvenliğini de tehdit etmektedirler. Bugün Türkiye'deki yabancı hâkimiyetine ve onun siyasî ve iktisadî baskısına karşı savaşan tek parti Türkiye İşçi Partisidir. Türkiye İşçi Partisi iktidarında, Türkiye tam bağımsız, demokratik, sosyalist bir ülke olacak; hiçbir yabancı devletin nüfûz ve hâkimiyetine müsaade ve müsamaha edilmiyecektir.»

PARTİNİZE SAHİP ÇIKINIZ !

MEHMET ALİ AYBAR

Emeğiyle yaşayan vatandaşlarım; işçiler, köylüler, küçük esnaflar, küçük memurlar, dullar, yetimler; kısacası, çilekeş halkımızın alınteriyle yaşamaya çabalayan fertleri, sizlere hitap ediyorum:

Türkiye İşçi Partisi, sizin partinizdir. Partinize sahip çıkınız! Partiniz, kurulduğu günden beri, yani dokuz yıldır sizler için, sizlerin haklarını, menfaatlerini korumak için mücadele etmektedir.

Önümüzde, büyük seçimlere üç hafta gibi kısa bir zaman kaldı. Türkiye İşçi Partisi emekçi fukara sınıflarının partisi olduğundan malî imkânları son derece zayıftır. Bunun neticesi olarak da, koca Türkiyemizin her köşesine, sayısı 63 bin olan bütün köylerimize gitmek imkânından mahrumdur. Sanılmasın ki, arkadaşlarımız takım takım köyleri, kasabaları tanıyamıyorlar diye Türkiye İşçi Partisi köylü kardeşlerimizi, işçi kardeşlerimizi, emekçi kardeşlerimizi ihmâl etmektedir. Size istediğimiz kadar gelemiyorsak, sizlerle istediğimiz kadar göz-göze diz-dize sohbet edemiyorsak bunun biricik nedeni parasızlıktır. Bundan dolayı, durumu böylece bilerek, bizim gidemediğimiz yerlere sizler gitmelisiniz. Bizim sesimizin ulaşmadığı yerlere siz, bizim adımıza seslenmelisiniz. Bu iş böyle başarılacaktır. Yani elbirliğiyle, gönül beraberliğiyle iktidara yürüyeceğiz. Türkiye İşçi Partisi'ni ne kadar kısa zamanda iktidara getirirseniz, dertlerinizin sonu da o kadar kısa zamanda gelecektir. Bundan ötürü, partinize sahip çıkmanızı dilerim.

Seçimlerden önceki şu üç haftayı her biriniz, gece - gündüz, Türkiye İşçi Partisi'ni çevrenizde tanıtarak, ona taraftar toplayarak geçirmelisiniz. Seçim günü dostlarınızı, tanıdıklarınızı İşçi Partisine oy kullanmaları için teşvik etmelisiniz. Sandık başlarında gönüllü olarak görev almalısınız. Ve oylar sayılırken hakkımızın zâyi olmamasını gözetmelisiniz. Hakkımızın yenmemesi için gözcülük etmelisiniz.

Değerli kardeşlerim, çağımız ilim çağı. İnsanoğlu, ilim sayesinde tabiata hükmetmenin yolunu bulmuştur. İlim sayesinde her derde çare bulunacağı artık anlaşılmaktadır. Şu halde fukaralığa, işsizliğe, geri kalmışlığa ilme dayanarak çare bulmak elbet mümkündür. Meselâ Türkiye'nin bugün içinde kıvrandığı ve dolayısiyle, emekçiler olarak, sizlerin içinde kıvrandığınız bütün dertlere ilme dayanarak çare bulunabilir. İlim bunun yolunu göstermiştir.

Nedir bu dertler? Esas itibariyle Türkiye'yi bir an önce ileri bir sanayi memleketi haline getirmek için gerekli dönüşümleri yapmak... Ama bunu yapabilmek için, Türkiye'nin her şeyden önce sanayileşmesini önleyen sosyal sınıfların işbaşından uzaklaştırılması gerekiyor. Evet, büyük toprak ağaları, büyük sermaye sahipleri ve bey takımına mensup kişiler, Amerikan emperyalizmi ve milletlerarası sermaye çevreleriyle ortaklaşa Türkiye'yi sömürmekte devam edebilmek için, bağımsız bir politika izlememize ve sanayileşmemize karşı çıkıyorlar. Nitekim bu kimseler, Türkiye'nin sanayileşmesini önleyeceği apaçık ortada dururken, Ortak Pazara geçiş dönemine bir an önce girmek için tâlip olmuşlardır. Keza, bugünkü milletlerarası alış-verişte Türkiye boyuna açık verirken ve bu açığı borçlanarak kapatırken, ağalar, sermayedarlar ve beyler takımı, Türkiye'nin zararına işleyen bu alış-veriş düzenini ayakta tutmaya çalışıyorlar. Gene, Türkiye'nin ikili anlaşmalarla ve NATO ittifakiyle Amerika'ya bağlı durumda bulunmasının milli şeref ve haysiyetimizi kırıcı bir durum yarattığı, üstelik Amerika emrinde savaşa sürüklenmemiz milli güvenliğimiz için devamlı ve son derece ağır bir tehlike teşkil ettiği halde, bu baylar ve onların partileri, Türkiye'yi tam bağımsız bir dış politika izlemekten alıkoyuyorlar.

Bu meselelerin yanısıra, ağa topraklarının topraksız köylüye dağıtılmaması; dış ticaretin, bankacılığın, sigortacılığın halk yararına devletleştirilmemesi; vergi adaletinin sağlanmaması; herkese emeğine göre gelir ilkesinin uygulanmaması gibi dertlerin de sürüp gitmesi, Türkiye'nin ve halkımızın menfaatlerine ters düşen bir düzen içinde yaşadığımızı apaçık ortaya koymaktadır. İşte bütün bu durumlara siz emekçi kardeşlerim son vereceksiniz. Bu işte ilim sizin yardımcınızdır.

Önümüzdeki büyük seçimler, Türkiye'nin ve emekçi halk kitlelerinin kurtuluşuna bir işaret olmalıdır, olacaktır. Türkiye İşçi Partisi'nin alacağı her oy, yani siz uyanık halk çocuklarının kendi partinize vereceğiniz her oy, hasımlarımızı canevinden yaralıyacak; bu bozuk düzenin sonunun geldiğini ispatlıyacaktır. 12 Ekim seçimlerinin sonuçları, emperyalizmin emrindeki kapkaççı sermayedar düzeninin günlerinin sayılı olduğunu rakam rakam ortaya sermelidir.

Hepinize saygılar, sevgiler, başarılar.

(YENİ GAZETE, 21 Eylül 1969)

EMEKÇİ HALKTAN PARTİSİNE

« Temsilcimiz Olarak Bizi Savunun »

Türkiye İşçi Partisi

Genel Başkanlığına

ANKARA

Sayın Başkanım ve Yöneticiler,

Yeni çıkan 1136 sayılı Avukatlık Kanunu hakkındaki aksaklıktan dolayı «ANAYASAMIZA» aykırı bulunmasından dâva açacağınıza dair beyanatınızı radyodan dinledim. Ayrıca da 22.4.1969 tarihli Hürriyet Gazetesinin birinci sütununda okudum. Bizim gibi küçük, dar gelirli, her şeyden yoksun zümrenin haklarını savunucu olduğunuz için sizi içten takdir ve teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

Türkiye'mizin bugünkü parlâmentosunda avukat çoğunluğu dolayısiyle aşağıda arzettiğim bizim gibi dâva takipçilerinin durumu dikkate alınmamıştır.

Bu meyanda sadece Türk vatandaşı kendileri imiş gibi, birçok lehlerine maddelerle haklar tanıdıkları görülmüştür.

Benim gibi, hayatı boyunca 15, 20, 25 yıldır dâva tâkipçiliğini bir meslek edinmek suretiyle çalışan binlerce sayıdaki küçük zümre hiçe sayılmıştır.

Bilindiği gibi Türkiye'miz ilçelerinin pekçoklarında Avukat, ruhsatlı dâva vekili yoktur. Nitekim Çankırı ilimizin ilçeleri de bu vaziyettedir. Çevre halkımız sosyal hayat şartlarından yoksun bulunmaktadır. Efradı ailemizin yavan çorba ve katıksız ekmeğini binbir müşkülâtla karşılamaktayız. Bu bir vakıa olarak bütün çıplaklığı ile meydanda.

Anayasamıza, demokrasiye aykırı bulunan bu kanuna karşı Anayasa Mahkemesine ferden dâva açmak hakkımız da olmadığına göre, temsilcimiz olarak bizi savunmanızı istirham eder, saygılarımı sunarım.

Dâva Takipçisi

Ahmet UYANIK

Adres: Çankırı İli, Çerkeş Kazası
Hükümet Karşısı, 68/A.

« Yurt Sorunlarına Karşı Hassasiyetinizi Tebrik Ederim »

TİP Genel Başkanlığına

ANKARA

Grubunuzda Avukatlık Kanununun iptali hususunda Anayasa Mahkemesine dâva açacağınızı sevinçle öğrendim. Avukatlık Kanununun 35, 63, 163, 194, geçici 17. maddesi, geçimini arzuhalcilikle sağlıyan dar gelirli binlerce vatandaşın müktesap haklarını yoketmiş ve memlekette bir avukatlık saltanatı yaratır hal doğurmuştur. Maalesef tutumu malûm olan particilerce bu kanun baştacı yapılmıştır. Yurt ve vatandaş sorunlarına karşı hassasiyetinizi tebrik eder, yukarıda saydığım maddelerin vatandaş ve binlerce geçim sağlıyan dâva takipçisi arzuhalcilerin haklarının gasbedilmesinin önlenmesinde sonsuz başarılar dilerim.

Yozgat Sarıkaya Kasabasında

Arzuhalci SABAHATTİN KEÇELİ

YETİŞ SEN, YETİŞ !

Sabah güneşiyle doğup ta gelen
Türkiye İşçi Partisi, yetiş sen yetiş
Fakir-fukaranın yolunu bulan
Türkiye İşçi Partisi, yetiş sen yetiş

Bey-paşa demekten bıktı bu millet
Girerler meclise, olurlar illet
Elele verelim kalksın bu zillet
Türkiye İşçi Partisi, yetiş sen yetiş

Arabî bilmezem, Türkçe'dir sözüm
İşçi Partisi'ne bağlandı özüm
İktidarın bekler, sürerim yüzüm
Türkiye İşçi Partisi, yetiş sen yetiş

ÂŞIK İMAM ŞAHİN

Topraksız Köylüm Uyan!

Topraksız ve az topraklı köylülerin çocukları gıdasız, bakımsız, geçim sıkıntısı içinde. Allahın verdiği canı yaşatacak yiyecek yok, giyecek yok, ilâç yok. Her köyde traktörü olan, sökebildiği kadar mera söküyor. Sen ise bir adım yer sürsen hapishaneyi boyluyorsun. Gurbet ellerinde çoluğa çocuğa hasret kalacaksın. Senin de ataların bu topraklar için kan döktü, can verdi. «ANCAK EMEĞİNİ TOPRAĞA SARFEDEN, ANCAK TOPRAKTA KENDİSİ TARIM YAPAN, O TOPRAĞA SAHİP OLABİLİR.» diyor, HAZRETİ MUHAMMET bir hadisinde.. Bizde ise durum tam tersine. Binlerce dönüm toprağa sahip olanlar, kendisi mi ekip biçiyor toprağı? Kendi ekip biçmediğine göre, bu Hadis'e göre toprakta hakkı var mı?

Hakkımızı nasıl alacağımızı bilmezsek, daha uzun yıllar topraksız, perişan halde, onun bunun kapısında ırgatlıkla sürünürüz. Köye gelen politikacılara ağlamak sızlamakla hak alınmaz. Bu hak, ancak Anayasayı bilmekle olur. Cumhurbşkanı da, Başbakan da, Hâkimler de ve de tüm vatandaşlar Anayasa'ya uymak zorundadır. Anayasa bizden yana... Yani topraksız, yeteri kadar toprağı olmıyandan yana. Bakın Anayasamızın 37. Maddesi ne diyor: «**Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini gerçekleştirmek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmıyan çiftçiye toprak sağlamak amaçlarıyla, gereken tedbirleri alır.**» Bu, topraksızların hakkıdır ama, şimdiye kadarki hiçbir hükümet köylüye toprak dağıtmadı. Çünkü hükümetler ağalardan, zenginlerden yanaydı. Şimdi de birşey değişmiş değil.

Köylüm, sorarım sana, hakkını nasıl alacaksın? Şunu iyi bilelim ki, önce hakkımızı istemesini öğrenmeliyiz. Politikacıların elini öpme devri geçti. Hakkımızı almak için yürüyüşler yapacağız. Bu yürüyüşler silâhsız, saldırısız olacak. Gardaşım, yürüyüş yapmak suç değildir. Eğer kanuna uymazsak suç olur. Anayasamız izin veriyor. Hiç kimse önüne geçemez. Bakın Anayasamız ne yazmış: «Herkes, izin almaksızın silâhsız ve saldırısız toplanma veya gösteri yürüyüşü yapma hakkına sahiptir...» Kim bizim yürüyüşümüzü engellerse o suçludur. Çünkü Anayasamızın bize verdiği hakkı kullanmamıza, kimsenin mani olma hakkı yoktur.

Gerekirse Ankara'ya kadar yürüyüş yapacağız. Binlerce köylü katılacak yürüyüşümüze ve koca koca yazılarla «TOPRAK İSTİYORUZ» diyerekten yürüyeceğiz.

Koçhisar Parlasan
Topraksız Köylüleri adına
MUSTAFA DEMİREL

« Hademeleri siz andınız »

Sayın TİP Genel Başkanımız
Mehmet Ali Aybar
ANKARA

Senelerden beri çilekeşlikle «D» cetvelinde çalışan hademelerin adını andığınızdan dolayı sizlere ne kadar teşekkür etsek az gelir. Sendikam Yönetim Kurulu adına sizlere en derin saygı ve sevgilerimizi sunarız. **Ege Bölgesi Okullar Personeli Sendikası** deyince küçücük bir sendika görülmez. Bu sendikanın kapsamı 25 bin nüfusu kapsıyor. Bunun dahası var. **Öğretmenler Sendikası** bizden hemen ayrı değildir. Bu mesleğin ilk temelini atan hademelerle öğretmenler olmuştur. Yani, millî eğitimin ilk temelini atıp da omuz-omuza çalışan bunlardır. Öyle ise bunlarda ayrılık olur mu? «D» cetvelinde çalışan hademeler hakkında Meclise bir önerge vermenizi saygıyla rica ederiz.

Mustafa KİRAZ
Ege Bölgesi Personel Sendikası
Genel Başkanı

Yüzümüzü ak ettiniz

Sayın Attilâ Aşut

Genel Af hakkında bugüne kadar af kahramanlarına yüzlerce telgraf çektik. Fakat halktan yana olmadıklarını kendi sosyete mensuplarını af etmekle ve fakir milletin hazinesinin kapısını ardına kadar açmakla ispat etmişlerdir. Bu nedenle, Sayın Genel Başkanımız Mehmet Ali Aybar, yerinde tenkidiyle fakir halkın hakiki sahibi olduğunu bir kere daha kamu oyuna duyurmuştur. Af hakkındaki konuşmasile de bizlerin yüzümüzü bir kere daha ak etmiştir.

Netice olarak sizden ricamız: Bu isteğimizi kendi fikirlerinizle özetleyerek bir kısım gazetelerde lehimizde neşriyat yapmanızdır.

En derin saygılarımızla.

Trabzon Cezaevi Mahkûmları adına

SÜRMENE'Lİ
FAZLI HOPALI

Not. Bu hususta masraf mevzu bahisse, adresime bildirmenizi rica ederim.

«Fakirle bir olan partinin yanındayız»

Sayın Çok Kıymetli Başkan

(Huzuru Alinize Mahsustur)

Bahsetmek istediğim bazı hususlar var. Bizler Konya'nın **Yunak** İlçesine bağlı Çeltik Bucağı halkındanız. Bucağımız 450 hane ve 1150 seçmenden müteşekkildir. Bucağımızda kısmen toprak dağıtımı yapılmaktadır. Bu emir 1962 yılında verilmiş, halen neticelenmemiştir. Çünkü hökümet makanizması ağaların arzu ettiği şekilde çalışmakta ve ağalar bu işe karşı tepki yaratmakta ve bu şekilde hökümet fakirlerle alay edercesine hareket etmektedir. Halk arasında dertleşme yaptığımız zaman, halkın % 80'i A.P hükümeti için «Zenginlerin Çomağı» diyorlar ve oy vermek istemiyorlar. Fakat nereye verecekleri de kesinlikle belli değil. T.İ.P'e köy yerlerinde Kominist diyorlar. Tabi elimizde bunları ikna etmek için bir delil de bulunmadığından halkı ikna edemiyoruz. Her şeyden evvel bize T.İ.P.'in tüzüğünü göndermelisiniz ve bu tüzükten faydalanarak halkı iknaya çalışmalıyız. Halk toprak ağalarına sille vuracaktır. Yunak havalesinde fakir yurttaşları ayıktırmak için bizler 3-5 arkadaş harekete geçmek istiyoruz. Buradaki durumu size 6 madde ile aydınlatmayı ihmal etmeyeceğim.

Madde I. Köyde durum şöyledir: 450 hanenin 50 hanesinde en az 1000 dekar Maliye yeri, 10 hanede de traktör vardır. Bu 50 hanenin toprağını 10 traktör sürer. 10 traktörün sahibi, 50 haneye avans verip ortağına çalıştırır. Yani, Maliyenin yerini ağalar enine boyuna yiyor, gerideki 400 haneye gelince, işsiz, güçsüz, aç, susuz geziyorlar.

Madde II. Ağalarda hayat şöyledir: 1 traktör, 1 kamyon, 1 hususi taksi, 2 veya 3 imam nikâhlı karı. Kendisi **Akşehir'de** veya **Eskişehir'de** oturur. Bu iki-üç karı yetmez ekin zamanı tarla başına bar karısı getirir ve oynatırlar. Kışın şehirde ne yaptıklarını siz tasavvur edin. Sabırtaşı sen ol da çatlama.

Madde III. İlçede durum şöyledir: **Yunak'ta Erşan** isminde milyonluk bir A.P. Başkanı var. Bu şahsın dediği olmazsa, hiçbir memur 15 gün vazife göremez. **Erşan «öl»** derse ölmek lâzımdır. Üç sene önce bir hadise oldu. Belki mâlûmatınız vardır: Çok adaletli bir Hâkimin gece önüne geçip fena halde dövdüler. **Erşan'lardan** 4 kişi tevkif edildi. 15 gün sonra Hâkim sürgün edilip **Erşan'lar** kurtarıldı. Bir Hâkim sopa yer, sürgün edilirse, küçük memur ne yapsın, mutlaka esir olacak. A.P.'li değilsen Ziraat Bankasının kapısına varamazsın.

Madde IV. Maliyede durum şöyledir: **Çeltik'te** Komisyonun çıkardığına göre 15.000 dekar Maliye yeri mevcuttur. Bunu ağalar sürer, Maliye arayıp sormaz. Şimdi de tesçil dâvaları açarak ağalar birbirlerine şahit olup tapulatıyorlar. Ağalarda 1000-2000-3000 dekar. Bizlere düşecek azami 10-20-30 dekar. Bizler bir kişiyiz de, ağalar 100 kişidir. Bize ağaların tarlasının yüzde biri kadar hisse düşecek. Bu da böyle.

Madde V. Tefecilik ve fakirlerin durumu: Bucağımızda 5 tane tefeci var. Tefeciler yüzde yüz faiz alırlar. Fakirin işi düştüğü zaman 20 lirayı 40 liraya verirler. Acele tarafından bono senedini imzalatırlar.

Madde VI. Komisyonda durum şöyledir: Komisyon gelir. Fakirler toplanıp varır. Komisyona sorar: «Dağıtım ne zaman; kalanyerler ölçülecek mi Başkan bey?» Komisyon Başkanı: «Kardeşim biz dağıtım için geliyoruz. Ağalar gidip dağıtımı durduruyor. Bizler emir kuluyuz» diyor. Adamlar haklı. A.P.'li ağalar gidip Demirel'i görüyor. Tabiatiyle dağıtım da duruyor. Bizler bu idareye son vermek istiyoruz. Ne yazık ki bizim maddi-manevi kültürel yardımlara ihtiyacımız var. Bu hususta bize yön gösterin. Bizler de ona göre hareket edelim. Fakir yurtdaşları kurtarmak için T.İ.P. Siyasi Kuruluna yardımcıyız. Bucak Köylerimiz de aynı durumdadır. En azından 15.000 oy burada mevcuttur. Hepsi fakirle bir olan Partiyle birdir. Saygılarımızla.

Yusuf ÜSKÜDAR
Adres: Çeltik Bucağı Yunak/Konya

ABONELERİMİZE

Bazı abonelerimizin adresleri değiştiğinden, dergileri geri gelmektedir. Yer değiştiren abonelerimizin, yeni adreslerini çok acele dergimize bildirmelerini, ayrıca abonelerini yenilemek için para gönderen okurlarımızın, havale kâğıtlarının arkasına abone numaralarını kaydetmelerini önemle rica ederiz.

«TİP HABERLERİ»

EKSİK SAYILARINIZI İSTEYİNİZ

Dergimizin eski sayılarından elimizde çok az miktarda kalmıştır.

Koleksiyon yapan okurlarımız, her biri için 75 kuruşluk posta pulu göndermek suretiyle eksik sayılarını tamamlıyabilirler.

«TİP HABERLERİ»

Örgütten Haber Bekliyoruz

GENELGE

(İl ve İlçe Yönetim Kurulu Başkanlıklarına)

Partili kardeşlerimizin ilgi ve desteği ile 1. cildini tamamlıyan «TİP HABERLERİ» dergisi, 25. sayısiyle 2. yayın yılına girmiş bulunmaktadır. Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da Partimizin bu mütevazi yayın organının yaşaması için çaba göstereceğinizden eminiz. Piyasada satılmayıp, yalnızca abonelerine gönderilen «TİP HABERLERİ»ni çevrenizde tanıtmanızı, dergiye yeni aboneler bulmanızı, abone süresi dolan arkadaşlarımızın abonelerini yenilemeleri için uyarmada bulunmanızı özellikle rica ediyoruz.

Dergimizin yıllık abone tutarı 15.-TL. dır. Topladığınız abone bedellerini, «TİP HABERLERİ Dergisi-Mithatpaşa Cad. 63/1-Yenişehir ANKARA» adresine gönderiniz. Ayrıca, derginin daha geniş çevrelere maledilmesini sağlamak için örnek sayı gönderilmesinde yarar gördüğünüz adresleri bize bildiriniz.

Bugüne kadar daha çok Genel Merkez haberlerinin yer aldığı Dergimizde, mahalli örgütlerimizdeki arkadaşlarımızın çalışmalarını da gereğince yansıtmak başlıca amacımızdır. Bu amacımızın gerçekleştirilebilmesi için, bütün yönetici arkadaşlarımızın yardımına ihtiyacımız vardır. Yönetici arkadaşlarımızdan beklediğimiz haberler özet olarak şunlardır:

a) Kongreler, yeni yöneticiler, kongre konuşmalarından özetler, yeni kurulan örgütler,

b) Belediye ve İl Genel Meclisi üyelerimizin çalışmaları hakkında özlü bilgiler,

c) Konferans, seminer, eğitim çalışmaları hakkında bilgiler,

d) Köy gezileri, kahve toplantıları,

e) Yayımlanan bildiriler,

f) Üyelerimize yapılan baskılar,

g) Üyelerimizin meslekleri ile ilgili anlarda, ya da parti çalışmalarında kayda değer başarıları,

h) Kaybettiğimiz üyeler (Mümkünse kısa hayat hikâyeleri ve birer fotoğraflarıyla).

i) Partimize gönderilen ilginç emekçi mektupları v.s.

Yukarıdaki hususları en iyi şekilde yerine getireceğiniz inancıyla başarı dileklerimi ve saygılarımı sunarım.

Not: Dergimizin ilk 24 sayısından bir miktar ciltlenmiş ve 30.-TL. fiatla satışa çıkarılmıştır. Ellerinde dergi koleksiyonu olanlar ise, 12.50 TL. karşılığında cilt kapaklarımızı edinebileceklerdir. Çeşitli konulardaki Parti görüşlerinin derli toplu yer aldığı «TİP HABERLERİ» ciltlerinin bütün il ve ilçe kitaplıklarında bulundurulması çok yararlı olacaktır. Ödemeli isteyebilirsiniz.

Dr. Tarık Ziya EKİNCİ
GENEL SEKRETER

YILDIZELİ ÖRGÜTÜNE SALDIRI

● SİVAS : Yıldızeli İlçe Merkezimiz, bazı zorbaların saldırısına uğramış ve binanın camları tamamen kırılmıştır. Olaydan sonra, kırılan camların yerine kontralit takılmıştır. İlçe Yönetim Kurulu, İlçe binasının kapısına astığı «Duyuru»da olayı şu şekilde protesto etmiştir:

«Bizim kavgamız, emperyalizme ve kapitalizme karşıdır. Bu kavgamızı, ezilen, sömürülen, hor görülen emekçi halkımızın yararına sürdürüyoruz. Emekçi halkımızın devlet yönetiminde söz sahibi olabilmesi için çalışmaktayız. Parti binamızın camlarını kırmakla devrimci kavgamıza set çektiklerini sananlar, ne kadar yanıldıklarını pek uzak olmayan bir süre içerisinde anlayacaklardır. Devrimci kavgamız gerçekten demokratik, TAM BAĞIMSIZ SOSYALİST bir Türkiye kuruluncaya kadar devam edecektir.»

1. CİLDİMİZ TÜKENMEK ÜZERE...

Dergimizin 1-24 sayılarını biraraya toplayan 1. Cildimizden elimizde pek az miktarda kalmıştır. Nefis bir kapak içinde sunulan 1. cildimizin fiyatı 30 TL. dir. Cilt kapaklarımız ise 12.50 TL. karşılığında Genel Merkez Basın Bürosundan sağlanabilir.

Okurlarımıza duyururuz.

«TİP HABERLERİ»

Partimiz, 1969 Genel Milletvekili seçimlerine 67 ilde girmektedir. Önseçimler neticesinde ve merkez kontenjanlarının tesbiti sonunda, Türkiye İşçi Partisinin beliren aday listesi, partimizin emekçilerin partisi olduğunu pek açık ve kesin bir şekilde göstermektedir.

Türkiye İşçi Partisinin 450 milletvekili adayından 343'ü kol emekçisi, 107'si de çeşitli mesleklerde, daha çok fikren çalışanlardır. Kol emekçisi kesiminde rençber, şoför, tarım işçisi ,tornacı, kahveci, motor tamircisi, tesviyeci, börekçi, dokuma işçisi, tütün işçisi, terzi, cam işçisi, cilâcı, garson gibi, 90 meslek grubuna mensup emekçi vatandaşlarımız yeralmaktadır.

67 İlde liste başı olan adaylarımızdan 38'i kol emekçisi ve 29'u avukat, doktor, emekli, öğretmen, yazar gibi fikren çalışanlardır. Bu 38 kol emekçisi, 28 meslek grubuna ayrılmaktadır.

Türkiye İşçi Partisi, merkez adayı olarak 19 ilde 23 kişi göstermiştir. Bunların 13'ü kol emekçisi kesimindendir. Meslekleri itibariyle bu 13 kişi: 2 işçi, 1 dokuma işçisi, 1 marangoz, 1 kaynakçı, 1 köylü, 1 demirci, 1 motor tamircisi, 1 kunduracı, 1 şoför, 1 sendikacı, 1 fotoğrafcı ve 1 arzuhalci olarak sıralanmıştır.

Köylüler, işçiler, emekçiler aşağıdaki listeyi önümüzdeki seçimlerde iktidara getirdikleri takdirde, Türkiye'nin düzeni temelden değişecektir.

1969 Milletvekili Adaylarımız

ADANA

1 — Hüseyin Korkmaz (İşçi)
2 — Cenan Bıçakçı (Sendikacı)
3 — Şükrü Vural (Muhasip)
4 — Mustafa İspir (Çiftçi)
5 — Erol Üşenmez (Şoför)
6 — Esef Karakaya (Şoför)
7 — İsmail Yıldırım (Fotoğrafçı)
8 — Recep Mete (Rençber)
9 — Sinan Ünsal (Radyotörcü)
10 — Hasan Alkan (İşçi)
11 — Abdurrahim Çevik (İnşaatçı)
12 — Yaşar Huvaj (İşçi)
13 — Süleyman Kara ((İşçi)

ADIYAMAN

1 — Sabri Tanrıverdi (Çiftçi)
2 — Ziya Önder (Sigortacı)
3 — Şekip Önder (Gazeteci)
4 — Murat Gültekin (İşçi)

AFYON

1 — Ali Şaylı (Oto parçacısı)
2 — Kemal Keskin (Kalaycı)
3 — Mehmet Çelik (Kunduracı)
4 — Mehmet Ali Ertorun (Rençber)
5 — Salih Alıcı (Rençber)
6 — Rıza Karakurt (İşçi)
7 — Adem Çabuk (Tütün işçisi)

AĞRI

1 — Mustafa Özbey (Köy muhtarı)
2 — Ferit Şahin (Dâva vekili
3 — Süleyman Kutlay (Mozayikçi)

AMASYA

1 — Naci Eren (Din adamı)
2 — Fevzi Ünal (Şoför)
3 — Abbas Şahin (Şoför)
4 — Yılmaz Elmas (Öğretmen)

ANKARA

1 — Tarık Ziya Ekinci (Doktor)
2 — Rauf Çapan (Avukat)
3 — Mustafa Güçlü (Rençber)
4 — Kemal Ozan (İşçi)
5 — Yusuf Yıldırım (İşçi)
6 — Edip Bozkurt (Makinist)
7 — Halil Birlikseven (Tornacı)
8 — Hüseyin Koçak (Yapı işçisi)
9 — Güner Samlı (Gazeteci)
10 — Dursun Doğanay (Mobilyacı)
11 — Uğur Cankoçak (İktisatçı)
12 — Durmuş Kılınç (Makinist)
13 — Mazhar Sözen (Şoför)
14 — Mustafa Kayaardı (İşçi)
15 — Adil Yıldırım (Sendikacı)
16 — Kâzım Erdem (Şoför)
17 — Mahmut Tatar (Motor ustası)
18 — Gülsevil Çiftçi (Mütercim)
19 — Hikmet Akbaş (İşçi)
20 — Cevat Boran (Matbaa işçisi)
21 — Şevket Timur (Çiftçi)
22 — H.Hüseyin Ayyıldız (Çiftçi)
23 — Aziz Cudi Öktem (Tornacı)
24 — Bayram Temizkan (Şoför)

→

ANTALYA

1 — Turan Kaya (Eski Çamlıdere Kaymakamı)
2 — Ali Ay (Çiftçi)
3 — Hasan Yılmaz (Kahveci)
4 — Durmuş Davrağ (İşçi)
5 — İhsan Köseoğlu (İnşaatçı)
6 — Celâl Eken (Oto boyacısı)
7 — Emin Şişmek (İşçi)

ARTVİN

1 — Asım Deniz (Emekli öğretmen)
2 — Muzaffer Şahin (İstatistik memuru)
3 — Ömer Lütfi Yıldırım (Emekli Tapu Müd.

AYDIN

1 — Mülâyim Akgüller (Tekstil işçisi)
2 — Hüseyin Kaya (Çiftçi)
3 — Kemal Bilgin (Tarım işçisi)
4 — Durmuş Uyanık (Tarım İşçisi)
5 — Murat Demirel (Çiftçi)
6 — Mehmet Gök (Tarım işçisi)
7 — Yakup Çalık (İşçi)

BALIKESİR

1 — Şükran Kurdakul (Yazar-Editör)
2 — İsmail Tekin (Şoför)
3 — Adil Bayrı (Bahçıvan)
4 — Adnan Yıldız (Oto parçacısı)
5 — Mehmet Yıldız (Marangoz)
6 — Sezai Zeren (Sendikacı)
7 — Abdülkadir Özışıklar (Yemenici)
8 — Fethi Namlı (Terzi)
9 — Hamza Kaynak (Çiftçi)
10 — Mehmet Özbülbül. (Kunduracı)

BİLECİK

1 — Cevat Özdemir (Dokuma işçisi)
2 — Niyazi Kuas (Sendikacı)

BİNGÖL

1 — Yusuf Kahraman (Dâva takipçisi)
2 — Resul Çubukçu (Manifaturacı)

BİTLİS

1 — Abbas Keskin (Tekstil işçisi)
2 — Alâaddin Aksoy (Aşçı)

BOLU

1 — Avni Jaji (Avukat)
2 — Cemal Kaya (Köy imamı)
3 — Zeki Sermut (Şahin) (Şoför)
4 — Halil Haymana (Berber)
5 — Mehmet Şakir Aygün (Şoför)

BURDUR

1 — Âdil Pekyiğiter (Emekli Yarbay)
2 — Ahmet Aksakal (Halı işçisi)
3 — Ali Akan (Tütün işçisi)

BURSA

1 — Fevzi Kavuk (Çiftçi)
2 — Mehmet Bağcı (Dokuma işçisi)
3 — Ramazan Güleryüz (Dokuma işçisi)
4 — Şükrü Akmansoy (Avukat)
5 — Hidayet Özcan (Berber)
6 — Sacit Tulis (İnşaat ustası)
7 — Ali Hikmet Sağbaş (Fotoğrafçı)
8 — Ahmet Atan (İnşaatçı)
9 — Ahmet Kınabaş (Düvenci)
10 — Enver Ziya Babanoğlu (Çiftçi)
11 — Nuri Kayseri (Keresteci)

ÇANAKKALE

1 — Selâhattin Şahin (Müstafi öğretmen)
2 — Cemil Fışkın (Avukat)
3 — Mehmet Baba (Terzi)
4 — Mustafa Sabri Pekün (Çizmeci)
5 — Ali Erdin (Öğretmen)

ÇANKIRI

1 — İsmet Demir Uluç (Sendikacı)
2 — Şaban Erkan Yiğit (Emekli Assubay)
3 — Şevket Meriçkan (İşçi)
4 — Arif Türkşen (Mobilyacı)

ÇORUM

1 — Hasan Hüseyin Korkmazgil (Gazeteci-Yazar)
2 — Raif Atlas (Öğretmen)
3 — Noman Örkmen (İşçi)
4 — Ali Yıldırım (Bakkal)
5 — İlhan Oskay (Keresteci)
6 — Durmuş Öztürk (Sendikacı)
7 — Ahmet Ertan (Makinist)

DENİZLİ

1 — Mehmet Ali Öztürk (Öğretmen)
2 — Mehmet Çağlı (Çiftçi)
3 — Mahmut Çetin (Kitapçı)
4 — Mustafa Asım Akgören (Emekli Öğr.)
5 — Nihat Altay (Motor tamircisi)
6 — Ahmet İşcan (Çiftçi)
7 — Ekrem Eker (Tesviyeci)

DIYARBAKIR

1 — Mehdi Zana (Terzi)
2 — Remzi İnanç (Yazar-Editör)
3 — Mahmut Kılıç (Çiftçi)
4 — Mehmet Coşkun (Sıhhıyeci)
5 — Abdullah Aydınlı (Dâva takipçisi)
6 — Ali Gür (Gaz bayii)
7 — Durdu Ziba (Berber)

EDİRNE

1 — Sadullah Okyapar (Bakkal)
2 — Tahsin Yavaş (Öğretmen)
3 — Ahmet Kaya Turan (Öğretmen)
4 — Sinan Kaya (Tornacı)

→

ELÂZIĞ

1 — Ejder İme (Şoför)
2 — Celâl Sayılı (Sendikacı)
3 — Hüseyin Kayacan (Lokantacı)
4 — Ahmet Lütfü Nas (Dâva takipçisi)
5 — Fevzi Bilgin (Öğretmen)

ERZİNCAN

1 — Kamer Doğan Yiğit (İnşaatçı)
2 — Ali Kepez (Garson)
3 — Hasan Basri Aydın (Öğretmen)
4 — Abuzer Tanrıverdi (Çiftçi)

ERZURUM

1 — Argun Müceldili (İktisatçı)
2 — Mehmet İzzet Gündüz (İşçi)
3 — Hacı Mehmet Çalışkan (Çiftçi)
4 — Mirza Doğan (İşçi)
5 — Nurettin Aslan (Nakliyeci)
6 — Aslan Cildan (Bakkal)
7 — Eyüp Birben (Kahveci)
8 — İbrahim Kutlay (Kolacı)
9 — İhsan Taner (Öğretmen)

ESKİŞEHİR

1 — Hüseyin M.Savaş (İlkokul Müf.)
2 — Mehmet Ali Çeşmebaşı (İşçi)
3 — İbrahim Özkan (Öğretmen)
4 — Abdülgani Gürbüzer (Şoför)
5 — Neşet İnan (Köylü)
6 — Mümin Şenkul (İnşaat ustası)

GAZİANTEP

1 — Saip Atay (Doktor)
2 — Hamdi Doğan (Çiftçi)
3 — Kaygusuz Polat (Sanayi işçisi)
4 — Memik Çakır (Kalaycı)
5 — Ali Karaca (Tarım işçisi)
6 — Ali Çıldır (İşçi)
7 — Mahmut Soğuk (Şoför)

GİRESUN

1 — Özkaya Güvendi (Serbest)
2 — Ali Göbüt (Rençber)
3 — Hasan Tuncer Uçak (Şoför)
4 — İsmail Kumaş (Sıvacı)
5 — İsmet Şahin (Elektrikçi)
6 — Halil Dural (Avukat)

GÜMÜŞHANE

1 — Mehmet Ezber (Öğretmen)
2 — İbrahim Aydın (Öğretmen)
3 — İhsan Yörük (İşçi)
4 — Kemal Keskin (Sendikacı)

HAKKÂRİ

1 — Salih Özkarabay (Emekli Matbaa Operatörü)

HATAY

1 — Ali Göçmen (Gazeteci)
2 — Süleyman Galiloğlu (Avukat)
3 — Hasan Yeşil (Çiftçi)
4 — Ali Öztürk (Tarım işçisi)
5 — Salman Güner (Tarım işçisi)
6 — Ahmet Göçmez (Çiftçi)
7 — Sabri Elçi (Sayacı)

ISPARTA

1 — İsmail Cura (İşçi)
2 — Mefail Şengör (Muhasebeci)
3 — Ahmet Sarıhan (Rençber)
4 — Ali Şentürk (Tekstil işçisi)

İÇEL

1 — Tahsin Avcı (Arzuhalci)
2 — Ziya Darendeli (Lise öğretmeni)
3 — Ahmet Duran Şataf (Şoför)
4 — Nazmi Kaya (Çiftçi)
5 — Sakip Bulutlu (Sendikacı)
6 — Kadir Tolu (Muhasebeci)
7 — Zekeriya Kayaselçuk (Avukat)

İSTANBUL

1 — Mehmet Ali Aybar (Doçent)
2 — Rıza Kuas (Sendikacı)
3 — Recep Alkan (İşçi)
4 — Nazife Cemgil (Eski Lise Öğret.)
4 — Kemal Nebioğlu (Sendikacı)
6 — Müzehher Vâ-Nû (Yazar)
7 — Osman Babatürk (Otobüs biletçisi)
8 — Hıdır Akkaya (Tekstil işçisi)
9 — Niyazi Volganlı (Makine Oprt.)
10 — Şinasi Kaya (Sendikacı)
11 — Ramazan Şahin (İşçi)
12 — Ahmet Şengeç (Şoför)
13 — Mehmet Duran Yüksel (Mürettip)
14 — Mehmet Türkyılmaz (Teknik Öğret.)
15 — Mehmet Alpay (Banka Memuru)
16 — Sadun Aren (İktisat Prof.)
17 — Ali Aksaç (Çiftçi)
18 — Şaban Erik (Makinist)
19 — Şevket Özçalkan (Gazete Müvezzii)
20 — İbrahim Eroğlu (Lokantacı)
21 — M.Ziyaettin Sonceley (Şoför)
22 — Şerafettin Oktay (Dokuma işçisi)
23 — Müslüm Durmaz (Terzi)
24 — Hasan Kurtulan (Sinemacı)
25 — Dursun Ali Akturan (Garson)
26 — Fethi Berker (Yüksek Mimar)
27 — Alâattin Cingözoğlu (Şoför)
28 — Ahmet Cansızoğlu (Dokuma işçisi)
29 — İsmail Bilyacıoğlu (Otobüs biletçisi)
30 — Mehmet Fikret Çetin (Teknik ressam)
31 — Cavit Zengin (Kunduracı)
32 — Derviş Sabır (Sendikacı)
33 — Ali Gül (Şoför)

→

İZMİR

1 — Ayata Beğensel (Sinemacı)
2 — İsmail Derman (Lokanta işçisi)
3 — İsa Vardar (Elektrikçi)
4 — Hüseyin Zeybekoğlu (İşçi)
5 — Sadık Arıkan (Cam işçisi)
6 — Metin Ayhan (Tarım işçisi)
7 — İbrahim Türkcan (İnşaat ustası)
8 — Ahmet Ulucaay (Börekçi)
9 — Zühtü Can (Marangoz)
10 — İbrahim Kanık (Elektrikçi)
11 — Şerif Günay (İşçi)
12 — Süleyman Balkan (İşçi)
13 — Cavit Günay (Tezgâhtar)
14 — Salih Demiryürek (İnşaat ustası)
15 — Rıfat Şengüler (Fotoğrafçı)
16 — Ali Erol (Tarım işçisi)
17 — İbrahim Dutkin (Bakkal)
18 — Ahmet Akarçay (Çiftçi)

KARS

1 — Naci Kutlay (Doktor)
2 — Gazi Aslan (Müstafi Öğretmen)
3 — Mustafa Gemici (Tornacı)
4 — Fevzi Yılmaz (Çiftçi)
5 — Nurettin Değer (Çiftçi)
6 — İsmet Gülyiyen (Öğretmen)
7 — Mikdat Gören (Çiftçi)
8 — Kemal Kaya (Avukat)
9 — Kâzım Karabulut (İlkokul Öğretmeni)

KASTAMONU

1 — Cemil Akcan (Kahveci)
2 — İbrahim Çağlar (Fırın işçisi)
3 — Ziya Özkan (Lâborant)
4 — Mustafa Gözlüklü (İşçi)
5 — Muzaffer Akkaya (Lokantacı)
6 — Yunis Çöp (Çiftçi)

KAYSERİ

1 — Nihat Öztaş (Gazeteci)
2 — Ramazan Yılmaz (İşçi)
3 — Sabriye Hakverdioğlu (Müstafi Öğretmen)
4 — Yücel Önen (Avukat)
5 — Feramez Şen (Tekstil işçisi)
6 — Ahmet Şencan (İnşaatçı)
7 — Kadir Çalışkan (Tekstil işçisi)
8 — Hüseyin Vardar (İnşaat ustası)

KIRKLARELİ

1 — Fahri Seçkin (Tornacı)
2 — Kemal Öztürk (Ziraat Teknisyeni)
3 — Mustafa Karabıyık (Çiftçi)
4 — İbrahim Balcı (Makinist)

KIRŞEHİR

1 — Nuri Adem Öztürk (İşçi)
2 — Ahmet Demir (Çiftçi)
3 — Cengiz Çelikten (Diş Hekimi)

KOCAELİ

1 — İlyas Başyılmaz (Sanayi işçisi)
2 — Ersin Özonur (Emekli subay)
3 — Beytullah Serinpınar (Fotoğrafçı)
4 — Sıtkı Akgül (Tekstil işçisi)

KONYA

1 — Cahit Alican (Eğitim Uzmanı)
2 — İbrahim Yaşar (Rençber)
3 — Mevlût Ödev (Marangoz)
4 — Ali Rıza Biçer (Tarım işçisi)
5 — Mehmet Yılancı (Tarım işçisi)
6 — Hüseyin Gümüş (Matbaa işçisi)
7 — Zeki Baypınar (Ticari temsilci)
8 — Recep Arpalı (Mobilyacı)
9 — Mustafa Topal (Müstafi Öğretmen)
10 — Yunus Koçak (Avukat)
11 — Bahattin Duran (İşçi)
12 — İbrahim Demirbiler (Esnaf)
13 — Derviş Türkkan (Bakkal)
14 — Ali Avat (İşçi)
15 — Remzi Baypınar (Esnaf)
16 — Yaşar Işıkay (Yağlıboyacı)

KÜTAHYA

1 — Sabri Basan (Şoför)
2 — Âdem Çiftçi (Tornacı)
3 — Hüseyin Işık (Şoför)
4 — Ahmet Meriç (Teknisyen)
5 — Mehmet Günay (Tuhafiyeci)
6 —Cemal Atcoşkun (Esnaf)

MALATYA

1 — Türabi Öztoprak (Öğretmen)
2 — Hüseyin Akgün (Öğretmen)
3 — Hacı Mehmet Çakır (Çiftçi)
4 — Hüseyin Özşahin (Şoför)
5 — Şevket Ayeri (Sanayi işçisi)
6 — Hasan Ergün (İnşaat işçisi)

MANİSA

1 — Orhan Çubukçu (Yazar)
2 — Hüseyin Bağdaş (Maden işçisi)
3 — Kâzım Güdücü (Çiftçi)
4 — Mehmet Uçar (Rençber)
5 — İbrahim Erdoğan (Dokuma işçisi)
6 — Hamdi Dilber (Berber)
7 — Mehmet Yıldız (Lâborant)
8 — Müslüm Çiçekliyer (İnşaat ustası)
9 — Sami Kırgız (Terzi)
10 — Nazmi Kararifatoğlu (Rençber)
11 — Mehmet Gezgin (Kahveci)

MARAŞ

1 — Mevlüt Kılıç (Din adamı)
2 — Mehmet Yüce (Kaynakçı)
3 — Bektaş Gülşen (Köylü)
4 — Mehmet Kayabaşı (Zabıt Kâtibi)
5 — İbrahim Özcan (Çiftçi)
6 — Mustafa Çankaya (Şoför)

→

MARDİN

1 — Tahsin Ekinci (Avukat)
2 — Zülfü Ayata (Berber)
3 — Ahmet Baba (Terzi)
4 — Hayri Dökümcü (Sanayi işçisi)
5 — Yavuz Cansel (Sosyolog)
6 — Süeyman Faik Çağlar (Garson)

MUĞLA

1 — Feyzullah Ertuğrul (Öğretmen)
2 — Hüseyin Korkut (Demirci)
3 — İsmet Dönmez (Şoför)
4 — Mehmet Ressamoğlu (Mütercim)
5 — Şakir Berber (İşçi)

MUŞ

1 — İbrahim Seferoğlu (Nakliyeci)
2 — Çelebi Koç (Çiftçi)
3 — Yahya Bozkurt (Çiftçi)

NEVŞEHİR

1 — Hüseyin Yılmaz (Motor tamircisi)
2 — Kemal Noyan (Lise Öğretmeni)
3 — Mehmet Emin Diker (Yemenici)

NİĞDE

1 — Faik Gür (Matbaacı)
2 — İsmail Coşkun (Köylü)
3 — Nuri Ünsal (Terzi)
4 — Mehmet Sarıtaş (Öğretmen)
5 — Ahmet Garipbaş (Emekli Memur)

ORDU

1 — Kemal Aksoy (Fotoğrafçı)
2 — Vahit Kurnalı (İşçi)
3 — Mustafa Eydi (Kahveci)
4 — Şükrü Kaymak (Çiftçi)
5 — Hasan Bulut (Sıvacı ustası)
6 — Mehmet Saadettin İskender (Esnaf)
7 — Osman Aksoy (Balıkçı)
8 — Şevket Kır (İmalâtçı)

RİZE

1 — Kenan Kantoğlu (Çiftçi)
2 — Reşat Engin (Çiftçi)
3 — Sabit Sever (Çiftçi)
4 — Yusuf Dağcı (Çay üreticisi)

SAKARYA

1 — Muzaffer Şatır (Çiftçi)
2 — Selâhattin Bayın (Sendikacı)
3 — Recep Türk (Kaynakçı)
4 — Necati Bayın (İşçi)
5 — Niyazi Şahin (Garson)
6 — Cevdet Çırak (Kahveci)

SAMSUN

1 — Mümin Ali Ergin (Demirci)
2 — Abdülkadir Fırat (Emekli Memur)
3 — Erdoğan Türer (Rençber)
4 — Bayram Kurt (Çiftçi)
5 — Osman Öztürk (Çiftçi)
6 — Mustafa Şenel (Kahveci)
7 — Edip Dönmez (Avukat)
8 — Hüseyin Yılmaz (Öğretmen)
9 — Adnan Rıfat Akyel (Kırtasiyeci)
10 — Faruk Karabayoğlu (Gemi makinisti)
11 — Faik Keşte (Tornacı)

SİİRT

1 — Mehmet Şirin Baltaş (Arzuhalci)
2 — Ramazan Işıktaş (Taşaron)
3 — Kemal Eker (Çiftçi)
4 — Süleyman Sevim (Köy Muhtarı)

SİNOP

1 — Selâhattin Gökdağ (Sendikacı)
2 — Hasan Koca (Çiftçi)
3 — Osman Saatçi (Oto tamircisi)
4 — Ali Rıza Kayaalp (Ortaokul Öğret.)

SİVAS

1 — Abbas Uğurlu (İşçi)
2 — Necati Tuna (Şoför)
3 — Ali Göksel (Emekli Subay)
4 — Ali Özçelik (Emekli İşçi)
5 — Mahmut Celâlettin Can (Emekli Öğret.)
6 — Murat Tuncay (Serbest)
7 — Fehmi Özgök (Cilâcı)
8 — Burhanettin Kıvık (Seyyar satıcı)
9 — Perihan Okur (Ev Kadını)
10 — Bekir Celep (İşçi)

TEKİRDAĞ

1 — Rahmi Arıcan (Çiftçi)
2 — Savlet Dağlar (Şoför)
3 — Hüseyin Çınar (Çiftçi)
4 — Necip Büyük (Dava Vekili)

TOKAT

1 — İbrahim Akın (Köylü)
2 — Şahin Yılmaz (Köylü)
3 — Mehmet Düzgün (Çiftçi)
4 — Hacı Mehmet Coşkun (Köylü)
5 — Zufer Öztürk (İşçi)
6 — Osman Yıldırım (Köylü)
7 — Ali Yıldız (Dokumacı)

→

TRABZON

1 — Subutay Karahasanoğlu (Avukat)
2 — Mehmet Emiralioğlu (Ortaokul Öğret.)
3 — Özgün Baran (Gazeteci)
4 — Sadık Çalışkan (Kaynakçı ustası)
5 — Hüseyin Dinçtürk (Kunduracı)
6 — Mehmet Dilâver (Gömlekçi)
7 — Salih Reis (Çiftçi)
8 — Erdoğan Gönüller (Kırtasiyeci)
9 — Hüsnü Çolakoğlu (Terzi)

TUNCELİ

1 — Kemal Burkay (Avukat)
2 — Hıdır İnce (İşçi)

URFA

1 — İbrahim Babaoğlu (Bakkal)
2 — Mustafa Şenyücel (Seyyar Satıcı)
3 — Halil Çeken (Terzi)
4 — Salih Şahin (Öğretmen)
5 — Abdülkadir Vural (Nakliyeci)
6 — Halil Curun (Köylü)

UŞAK

1 — Kâzım Türkoğlu (Dâva Takipçisi)
2 — Ahmet Özkerem (Oto Tamircisi)
3 — Halil Somalı (Saatçi)

VAN

1 — Ömer Deniz (Oto Tamircisi)
2 — Hamit Necmettin Yazıcı (Müstafi Lise) (Öğretmeni)
3 — Nezir Hızarcı (İşçi)
4 — Faik Kavan (Lokantacı)

YOZGAT

1 — İsmail Altan (Öğretmen)
2 — Zülfikâr Tiğrek (İşçi)
3 — Ahmet Gölgelioğlu (Öğretmen)
4 — Haydar Varlıoğlu (Mürettip)
5 — Kemalettin Koyaş (İşçi)
6 — Mehmet Özcan (Taşaron)

ZONGULDAK

1 — Hüsamettin Güven (Mekanik Uzman,
2 — Yavuz Ünal (Elektrik Teknis.)
3 — İbrahim Ersoy (Öğretmen)
4 — Hasan Naili Severge (Diş Tabibi)
5 — Muhittin Kurt (Plânyacı)
6 — Osman Aslanbey (Makine Oprt.)
7 — Cemil Doğru (Kazan Oprt.)
8 — Yusuf Baştopçu (Terzi)
9 — Cemal Kara (Marangoz)

*

12 Ekim 1969 Genel Milletvekili Seçimlerinde Partilerin Gösterdikleri Adayların Meslekleri

*

	A.P.	C.H.P.	M.P.	G.P.	B.P.	M.H.P.	Y.T.P.	Toplam	T.İ.P.
Tüccar-Fabrikatör	: 46	46	144	111	59	96	92	594	0
İşçi	: 1	8	3	9	5	8	6	40	110
Tarım İşçisi (Topraksız)	: 0	0	0	0	0	0	0	0	7
Büyük Çiftçi	: 17	35	37	71	45	19	31	255	1
Köylü	: 0	0	0	3	0	0	0	3	63
Müteahhit	: 8	4	35	13	20	16	16	112	0
Eczacı	: 1	9	1	6	0	6	2	25	0
Avukat	: 48	111	33	41	13	37	26	309	13
Sendikacı	: 5	11	22	7	3	11	7	66	22
Doktor	: 16	26	10	17	1	9	7	86	4
Oto Parçacısı	: 0	0	0	0	1	0	0	1	11
Maliyeci	: 7	9	10	19	5	22	12	75	3
Terzi	: 0	0	1	1	1	0	0	3	9
Subay - Emekli Memur-Din adamı	: 42	38	51	41	13	63	56	304	12
Öğretmen	: 18	31	12	11	11	25	21	129	40
Şoför	: 0	0	0	2	0	3	0	5	25
Küçük esnaf (Bakkal, terlikçi kunduracı gibi)	: 1	0	16	5	12	2	10	46	104
Gazeteci	: 10	21	16	18	3	19	16	100	16
Serbest	: 45	34	51	40	55	88	35	348	3
Eski Milletvekili	: 185	67	12	38	5	6	15	328	7
TOPLAM	: 450	450	444	450	252	430	352	2828	450

TİP Yayınları

Mehmet Ali AYBAR	Hodri Meydan 1 lira
Tarık Ziya EKİNCİ	Doğu Dramı 2 lira
Mekin DİNÇER	Plânlı Devletçilik 50 kuruş
Selâhattin HİLÂV	Toplumculuk ve İnsan 50 kuruş
İdris KÜÇÜKÖMER	Bağımsızlık Sorunu 50 kuruş
Murat SARICA	1961 Anayasasının Sosyal Niteliği 50 kuruş
Murat SARICA	Halkçılık, Milliyetçilik, Devrimcilik 50 kuruş
TİP PROGRAMI	500 kuruş
TİP'LİNİN ELKİTABI	100 kuruş
TİP HABERLERİ	(ciltli) 30 TL.

Sosyal Adalet Yayınları

Maurice DOBB	Kapitalizm Dün, Bugün 4 lira
Oscar LANGE	Kalkınma Yöntemleri (2. Baskı) 3 lira

«SOSYAL ADALET» Dergisinin cilt ve koleksiyonlarından elimizde bir miktar bulunmaktadır. Arzu eden okurlarımız 1. cildi 45, 2. cildi 35 liradan dergimiz adresinden sağlıyabilirler.

Değerli araştırma ve incelemelerin yer aldığı «SOSYAL ADALET» in haftalık sayıları 100, aylık sayıları ise 250 kuruş karşılığında yine dergimizden edinilebilir.

Bu yayınlar, aşağıdaki adresten ödemeli veya posta pulu karşılığında istenebilir :

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi Basın Bürosu
Mithatpaşa Cad. 63/1 — ANKARA

« TİP'LİNİN EL KİTABI» ÇIKTI

Türkiye İşçi Partisi Bilim ve Araştırma Kurulunca hazırlanan «TİP'LİNİN EL KİTABI» çıkmıştır.

Partili kardeşlerimizin geniş ölçüde yararlanacaklarını umduğumuz bu kitapta, vatandaşlarımızın kafasını kurcalayan çeşitli meseleler sorulu - cevaplı yer almaktadır.

80 Sayfa, 1 lira.

İsteme yeri : TİP Genel Merkezi Basın Bürosu, Mithatpaşa Cad. 63/1 Yenişehir-ANKARA

P. T. T. Yöneticilerinin Dikkatine

Birçok okuyucumuz, «TİP HABERLERİ» nin ellerine geçmemesinden yakınmaktadırlar.

Anayasa teminatı altındaki haberleşme özgürlüğünü ihlâl etmenin cezası son derece ağırdır.

P.T.T. sorumlularının dikkatini çekeriz.

Mithatpaşa Cad. 63/1
Yenişehir — ANKARA

SAYIN ....

(245) Sayın Nejat Öktem
Dirim Sokak No 23
Edirnekapı İSTANBUL